APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂŢĂMÎNT NEAMŢ

SERIE NOUĂ, ANUL III, NR. 23
IANUARIE 2001

NOUA GUVERNARE ŞI DESTINUL REFORMEI

Interviu cu dl. prof. VASILE PRUTEANU

Aţi fost şi aţi rămas un adevărat om al şcolii. În momentul de faţă sunteţi director adjunct la unul din cele mai [illegible] din [illegible]. Cum apreciaţi [illegible] din [illegible] şi [illegible] consecvent [illegible] în PDSR, partid [illegible] alegerile [illegible] şi [illegible], V-am ruga să [illegible] ipostaze să împărtăşiţi colegilor [illegible] gândurile d-voastră privind Reforma din învăţământ până în momentul de faţă şi perspectivele ei în următorii ani ai guvernării.

V.P.: Intenţia domnului Andrei Marga a fost lăudabilă. Dar în aplicarea principalelor direcţii vizând reforma nu a ţinut cont de specificul şcolii româneşti.

A fost adoptat un nou curriculum: plan cadre, programe şi manuale alternative. Adoptarea manualelor alternative a iscat numeroase discuţii, privind calitatea şi modul cum au fost câştigate licitaţiile respective. În multe cazuri profesorii au ales manualul alternativ, fără o consultare a acestora şi de către elevi ajungându-se la situaţia paradoxală ca elevul să folosească tot manualul unic.

Structura anului şcolar a fragmentat nepermis de mult timpul afectat învăţării, iar săptămânile de evaluare încarcă excesiv programul elevilor.

- În ce măsură relaţiile stabilite prin legislaţia şi reglementările legale în vigoare între M.E., Inspectoratul Şcolar şi şcoală ca unitate de bază a activităţii din învăţământ răspund direcţiilor şi mijloacelor de realizare a reformei? (Erori, observaţii, soluţii posibile.)

V.P.: În viziunea PDSR, sistemul de învăţământ este apreciat ca o prioritate naţională, care trebuie să se bucure de o atenţie specială în politica de dezvoltare pe termen lung. În scopul racordării sale la cerinţele contemporane, sunt prevăzute acţiuni pentru: consolidarea rolului şcolii ca principala instituţie de educaţie şi învăţământ; aprofundarea studiului limbii, istoriei şi civilizaţiei române ca elemente fundamentale pentru păstrarea identităţii naţionale, în contextul integrării noastre europene; relansarea educaţiei în mediul rural; asimilarea limbajului informatic (acest program, ce priveşte o nouă "alfabetizare" a populaţiei, reprezintă proba de intrare în civilizaţia lumii de mâine).

- Liceul pe care-l conduceţi alături de d-na director Maria Lupu are ca pondere în orientare un profil umanist; structura actuală a claselor şi profilelor răspunde acestei orientări? Dar solicitărilor părinţilor şi necesităţilor actuale din domeniile economico-sociale ale judeţului şi ţării?

V.P.: Structura actuală a claselor răspunde profilului liceului, dar trebuie să recunoaştem că la fundamentarea planului de reţea şi şcolarizare nu se ţine cont de cerinţele actuale din domeniile economico-sociale ale judeţului şi ţării. Această situaţie se regăseşte la nivelul învăţământului liceal din întreaga ţară, iar Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Inspectoratele Şcolare, comunităţile locale vor trebui să întreprindă studii care să stabilească clar cerinţele actuale şi de perspectivă a forţei de muncă necesară economiei naţionale.

- Ce părere aveţi despre prima măsură privind disponibilizarea a 310 posturi personal TESA până la 9 ianuarie 2001?

V.P.: Consiliul de administraţie a Inspectoratului Şcolar împreună cu sindicatele să analizeze schema de încadrare a fiecărei şcoli, iar reducerile să vizeze acele sectoare nedidactice care îşi pot desfăşura activitatea cu un număr mai mic de cadre, fără a impieta asupra bunului mers al şcolii.

- O ultimă întrebare vizând o părere absolut personală: cei patru ani care urmează vor fi mai buni pentru oameni, în general; dar pentru şcoală?

V.P.: Cu siguranţă, cei patru ani care urmează vor fi mai buni deoarece ne propunem în programul de guvernare creşterea reală a veniturilor, pe baza unei dezvoltări economice sănătoase. Vom urmări permanent susţinerea adecvată a sistemului educaţional (resurse financiare, sprijin politic, susţinere publică).

A consemnat prof. Ştefan CORNEANU

UNIREA CA SIMBOL

Sărbătorim la fiecare 24 ianuarie, Ziua Unirii, mai aducând în prim plan marele tel al lui [illegible] viteazul, mai [illegible] câte ceva despre [illegible] reformele [illegible] înfăptuire de [illegible] [illegible] [illegible]

LECŢIA DE ISTORIE

REBELIUNEA LEGIONARĂ din 21 - 23 ianuarie 1941

(Urmare din pag. 1)

Faţă de conflictul dintre legionari şi Antonescu, la Berlin existau două curente [illegible] Ribbentrop afirmă că "Nu va putea niciodată în conflict cu armata. Ar fi o nebunie. Într-o astfel de clipeşte Mişcarea ar fi distrusă."

Chiar dacă relaţiile dintre legionari şi serviciul politic secret german deveniseră tot mai strânse, istoricul german Andreas Hillgruber afirmă că nu există dovezi în susţinerea ideii că impulsul unei revolte făţişe împotriva lui Antonescu ar fi venit din partea forurilor NSDAP.

Disensiunile dintre cele două tabere se accentuează la începutul lunii ianuarie 1941. Legionarii susţineau că Antonescu are două feţe, menţinând contacte secrete cu englezii, şi chiar îl acuzau de legături cu masoneria. În tabăra cealaltă se insista asupra faptului că legionarii pregăteau un atentat împotriva generalului Antonescu şi că începuseră tratative cu elemente comuniste. În ciuda apelurilor repetate ale lui Antonescu de a se instaura liniştea şi ordinea în ţară, de a se înceta abuzurile şi dezordinile legionarii şi-au continuat acţiunile, pregătindu-se în acelaşi timp pentru înlăturarea generalului Antonescu. În aceste condiţii Antonescu s-a decis să acţioneze cât mai curând posibil situaţia în favoarea sa. Pentru aceasta el avea nevoie de consimţământul din partea Berlinului.

POZIŢIA BERLINULUI FAŢĂ DE CONFLICT

La 10 ianuarie 1941, Antonescu şi-a exprimat dorinţa de a-l vizita cât mai curând posibil pe Hitler, pentru a dezbate cu el, pe lângă chestiuni de politică militară, şi probleme de politică internă". Concomitent, Horia Sima a fost invitat să facă o vizită la Berlin. Temându-se să nu fie exclus de la discuţiile decisive, aşa cum se întâmplase în noiembrie 1940 cu Mihail Sturdza, Horia Sima a refuzat să meargă la Berlin sub pretextul că generalul Antonescu şi el nu puteau să fie simultan absenţi din ţară.

La 14 ianuarie 1941, Antonescu a fost primit de Adolf Hitler la Berghof unde au avut loc discuţii prelungite. Într-o notă predată ministrului de Externe al Reich-ului, J. von Ribbentrop, Antonescu sublinia că elemente "nepregătite sau aflate în slujba comuniştilor au făcut ca Legiunea să piardă din popularitate" iar ţara a intrat într-un haos economic. Datorită creşterii pericolului instaurării anarhiei, conducerea regimului naţional - legionar trebuia să fie exercitată doar de el.

Hitler i-a sugerat lui Antonescu să câştige conducerea legionară de partea sa (lucru imposibil de realizat în acel moment), dar a menţionat ca relaţiile româno - germane nu depind de existenţa unei organizaţii considerată egala NSDAP şi în condiţiile în care nu se va ajunge la o înţelegere cu legionarii atunci "se va decide... în asemenea chestiuni prin forţa personalităţii". Rezultatul convorbirilor de la Berghof a fost transmis conducătorilor legionari de către W. Fabricius, ministru german de la Bucureşti.

În ţara situaţia se înrăutăţea cu fiecare zi, legionarii pregătindu-se intens pentru rebeliune. La 16 ianuarie, Nicolae Petraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare, declara într-o conferinţă ţinută la Academia Comercială din Bucureşti: "Divorţul dintre Legiune şi general este iremediabil (...) S-a săpat o prăpastie între Mişcare şi generalul Antonescu (...) Legionarii sunt mulţi şi generalul Antonescu este singur (...) să se ştie că avem în Bucureşti 21000 de arme şi grenade şi din fiecare fereastră se va trage." În ziua de 19 ianuarie Legiunea a organizat mitinguri în ţară, exprimându-şi solidaritatea cu Germania şi Italia.

În paralel, Antonescu a luat măsuri energice, menite a slăbi puterea legionarilor: desfiinţarea comisarilor de românizare, demiterea gen. Petrovicescu, ministrul de Interne, destituirea prefecţilor legionari şi înlocuirea lor cu prefecţi militari.

DECLANŞAREA ŞI DESFĂŞURAREA REBELIUNII

La 21 ianuarie 1941, legionarii declanşează rebeliunea. Sunt ocupate clădirile principalelor instituţii din Bucureşti şi din ţară, iar prefecţii legionari refuză să părăsească posturile. În aceeaşi zi au avut loc negocieri între legionari şi Antonescu, care au scos în evidenţă inflexibilitatea celor două tabere. Totuşi, Antonescu obţine un avantaj important: în seara zilei de 21 ianuarie, misiunea militară germană din România a primit ordin să nu se amestece în conflict, dar în caz de necesitate să-l susţină prin forţă armată pe generalul Antonescu.

În ziua de 22 ianuarie, conflictul s-a extins ajungându-se la crime, tâlhării şi cruzimi de neimaginat, săvârşite atât de legionari dar şi de plebea oraşelor. Generalul Antonescu a luat, prin intermediul lui Fabricius, legătura cu Hitler, pentru a-l sfătui ce să facă. Răspunsul lui Hitler, transmis de Ribbentrop, a fost următorul: "Dat fiind că a curs sânge, generalul Antonescu să intervină energic şi să facă curăţenie. Apoi, sub conducerea sa, să întemeieze din nou Legiunea."

Generalul Erik Hansen, şeful Misiunii militare germane din România, i-a informat pe legionari şi apoi pe Antonescu despre poziţia Berlinului. El i-a cerut lui Antonescu să accepte o propunere de mediere pentru a se evita o vărsare de sânge inutilă. Propunerea prevedea acordarea imunităţii legionarilor care depuneau armele până a doua zi, la ora 8. De la această reglementare făceau excepţie conducătorii Legiunii.

Hermann Neubacher, fiind informat de către Mihai Antonescu despre iminenta începere a contraatacului armatei, s-a hotărât să intervină personal. Într-o convorbire cu Horia Sima el i-a expus situaţia şi i-a dictat actul capitulării. Nefiind la curent cu directiva lui Ribbentrop, Neubacher le-a garantat legionarilor retragerea liberă şi amnistia, promiţându-le că ulterior vor fi iniţiate negocieri cu generalul Antonescu.

În dimineaţa zilei de 23 ianuarie, armata a început atacul. Legionarii care nu fuseseră informaţi de Horia Sima de capitulare au crezut că promisiunea făcută fusese încălcată, ajungându-se astfel la confruntări sângeroase inutile. A doua zi, după încetarea confruntărilor, sosea la Bucureşti noul ministru plenipotenţiar german, Manfred von Killinger, care avea din partea lui Hitler indicaţia expresă de a-l sprijini necondiţionat pe generalul Antonescu.

Pentru a-i salva de la moarte pe Horia Sima şi pe alţi conducători legionari, reprezentanţii serviciului secret german au hotărât, pe propria lor răspundere, să-i ducă în Germania, unde au fost internaţi în lagăre de muncă.

Încheiată cu un bilanţ tragic, rebeliunea legionară a marcat compromiterea definitivă şi ieşirea, în mod violent, de pe scena politică a Mişcării Legionare. La 14 februarie 1941, generalul Ion Antonescu desfiinţa, printr-un decret - lege, statul naţional - legionar şi forma un nou guvern compus din militari şi tehnicieni.

•

Stimată redacţie,

Mă numesc Veronica Macarie şi sunt "apostol" într-o localitate din judeţul Sălaj (învăţătoare în loc. Derşida).

M-am gândit ca acum la aniversarea naşterii marelui nostru poet naţional, să vă trimit o creaţie proprie legată de acest eveniment.

Aniversare

E zi de 15(cincisprezece) ianuar'
Şi peste tot e-un alb strälucitor.
Nu a fost frig cum scris-a-n calendar,
Şi de Mihai ne leagă-un mare dor.

De Eminescu-al nostru, mare, vin
Ce nu-n zadar şi-a scris pe veci mărirea
Şi n-a strigat spre noi ca-ntr-un pustiu,
Lui, multă îi e datoare omenirea.

El a văzut şi gloria şi-apusul
Acestui neam măreţ, plin de creşi.
De-aceea, recitindu-i slova, versul,
În clocot curge sângele prin noi.

Şi-au fost şi flori şi cântec la-a lui aniversare,
Dar prea puţin s-a scris despre-al lui nume.
Voi, ce veniţi întru întâmpinare
Să nu-l uitaţi, c-a fost ca o minune!

Minunea asta se va repeta?
Vom mai ajunge să cunoaştem oare
Un alt crin de tărie parfumurile sale
Cât timp planeta va mai exista?

Fiind la început de an şi de mileniu, vă urez din suflet "La mulţi ani" şi împlinirea tuturor gândurilor de bine şi frumos pentru omenire.

Cu respect,

Veronica MACARIE

UNIREA CA SIMBOL

(Urmare din pag. 1)

Târgul Pietrei mahalagiii se îmbrăţişau, cântau şi jucau "Hora Unirii" [illegible] din satul Ţiganca, [illegible] telegrama Domnitorului [illegible] plângeau de abuzurile [illegible] arendaşul Vidraşcu - sărmanii săvârşeşteni nu admiteau ca [illegible] să fie efectuată de prefectul de Neamţ. Motivul? Şi acesta era "mânjit", era amic cu netrebnicul reclamat.

De la actul istoric de la 24 ianuarie 1859 au trecut 142 de ani. Astăzi, românii nu mai sunt uniţi. În [illegible] ca şi în vară, nu mai pot [illegible] unul lângă altul. Nu-i mai [illegible] nici istoria. Au istoriile [illegible] sfârşit de hoţi, crasme, puluc. Spiritul [illegible] greu de reconstituit. [illegible] "În Unire stă [illegible] Dacă ar învia [illegible] ar avea [illegible] dezbinaţi ca [illegible] noastră [illegible] a îmbolnăvit [illegible] discordiei [illegible]. Din el cad [illegible] cei [illegible] Din cad [illegible] neîncrederea, [illegible] neamuri sunt semnalate peste tot. Aţi auzit cumva de unirea tuturor minţilor luminate actuale din economia românească, pentru a găsi cea mai eficientă rezolvare a problemei "găurilor negre" care ţin la fund întregul sistem economic? Aţi auzit cumva să fie discutată concret, pe toate feţele, de toţi specialiştii, indiferent de culoarea lor politică, problema agriculturii care este în comă? Nicidecum.

Ne meritam situaţia actuală? Destui semeni de-ai noştri zic că da. Motivaţia lor? Pe Cuza l-am alungat cu pistolul să moară printre străini ca un câine. Pe membrii Sfatului Ţării de la Chişinău, care au adus Basarabia acasă, i-am turnat Kremlinului. Rusii n-au îndrăznit să-l împuşte pe Mareşalul Antonescu, noi, românii, da. Tot din ordinul Moscovei i-am împrăştiat cenuşa, să-i piară urmele şi gândul cel cutezător legat de România Mare. Să ne mai mirăm că peste neamul românesc plouă cu nenorociri? Dumneavoastră, ce ziceţi?

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Anul 2000 la Teatrul Tineretului

Titluri jucate (spectacole şi reluări)

● **"Visul unei nopţi de vară" - premiera: 4.03.2000**

Autor: William Shakespeare

Versiunea scenică şi regia: Andreea Vulpe
Scenografia: Horaţiu Mihaiu
Mişcarea scenică: Felicia Dalu
Coloana sonoră: Cristian Juncu
În distribuţie: Ovidiu Crişan, Lucreţia Mandric, Victor Giurescu, Constantin Lupescu, Clara Flores, Ecaterina Hâţu, Gabriela Crişu, Cornel Nicoară, Daniel Beşleagă, Roxana Frunză, Bogdan Talmaciu, Corneliu - Dan Barcia, Dan Grigoraş, Tudor Tăbăcaru, Pompiliu Ştefan, Florin Mircea Jr., Paul Chiriţă, Olimpia Malai, Dorina Maria Haranguş, Smaranda Astanei, Alina Grigore, Bogdan Matei, Ştefan Ruxandra, Marius Blaj.

"Viziunea Andreei Vulpe demonstrează că orice text poate fi lecturat în varii chei regizorale. Astfel, teatrul ar fi fost, de la Shakespeare încoace şi mult înaintea lui, acelaşi. Dar aceeaşi viziune mai spune şi că nu orice cheie deschide uşa succesului. Cea folosită acum nu rezolvă reuşita." (Oltiţa Cîntec, România liberă)

● **"Take, Ianke şi Cadâr" - premiera: 5.05.2000**

Autor: Victor Ion Popa
Regia şi scenografia: Cristian Juncu
În distribuţie: Ovidiu Crişan, Tudor Tăbăcaru, Cornel Nicoară, Florin Mircea Jr., Pompiliu Ştefan/Victor Giurescu, Roxana Frunză Gabriela Crişu, Adria Pamfil Amaţan

"Într-un recent sondaj de opinie (realizat de INSOMAR pe un eşantion naţional format din 1234 subiecţi) piesa Take, Ianke şi Cadâr de Victor Ion Popa se situează în topul preferinţelor publicului (pe locul 5, imediat după D'ale carnavalului de I.L. Caragiale şi înaintea Chiriţelor lui V. Alecsandri). Iată numai unul dintre motivele care justifică introducerea ei în repertoriul Teatrului Tineretului din Piatra Neamţ în actuala stagiune. (...) Apoi ar fi interesant de văzut cum se acomodează actuala trupă tânără a teatrului cu o piesă considerată ca ţinând de maniera "tradiţionalistă", după ce a parcurs mai multe experienţe moderne." (E.N., Acţiunea)

● **"Bardo Blues" - premiera: 22.05.2000**

Autor: Liviu Ulea
Regia: Theodora Herghelegiu
Scenografia: BIROS
Mişcarea scenică: Ioana Popovici
Ilustraţia muzicală: Viorel Florean
În distribuţie: Daniel Beşleagă, Paul Chiriţă, Gabriela Crişu, Clara Flores, Victor Giurescu, Dan Grigoraş, Constantin Lupescu, Olimpia Malai, Bogdan Talaşman

"Simt nevoia să mărturisesc din capul locului: cred în vocaţia pentru teatru a Theodorei Herghelegiu. Cel mai mult îi admir îndrăzneala: de câte ori nu te aştepţi, coteşte într-o direcţie nouă, pe care nu a mai încercat-o înainte. Nu vrea să surprindă de dragul de a-ţi da palpitaţii, ci din curiozitatea aventurii. Curajul cu care se încăpăţânează să nu se fixeze, încă, în reţete şi într-o manieră de lucru recognoscibilă face parte din stilul ei.

Montarea după textul poetului Liviu Ulea este un exemplu care confirmă această regulă." (M.H. - Din nou altfel", Scena)

● **Iarmaroc teatral - în perioada 6 - 10 septembrie 2000**

- workshop între 6 actori ai Teatrului Tineretului şi 6 actori ai Teatrului Bagage din Leipzig, Germania

- demonstraţie cu public urmată de vizionări de filme pentru copii şi tineret

"Experimentul nostru la Piatra Neamţ a fost o reuşită: ziua improvizam diferite situaţii şi scurte poveşti, iar seara au avut loc spectacole de teatru, în cursul cărora prezentam rezultatele repetiţiei din ziua respectivă, implicam publicul în exerciţii şi jocuri teatrale, în improvizaţii şi discuţii. Adesea scena era plină de spectatori care ne preluau rolul de actori. A fost o experienţă extraordinară pentru noi să fim în fiecare seară întâmpinaţi cu atâta entuziasm de o sală plină ochi cu spectatori de la 5 la 70 de ani, dar în primul rând cu tineri. Cea mai mare parte dintre ei veneau zilnic pentru a vedea ce urma să jucăm împreună cu

(Continuare în pag. 3)

O arheologie criptică a cuvântului în limbajul poetic

(Urmare din nr. 21)

Analiza problematicii de fond ca principiu al alchimiei pune problema atracției pe care matematica în cauză o exercită asupra cuvântului, a cuvântului-cheie, a cuvântului-simbol. Notabilă este constatarea lui Bachelard - trebuie să se supună autorității numelui lor."

Cuvântul acționează instrumental asupra haosului elementelor sub cele două forme: el este sau imprecație sau elogiu, dar în alchimie imprecația "sparge" reveria. De aceea, elogiul face serviciul de proiecție a androginității alchimistului ca "visător al materiei", asupra androginității lumii.

În concepția bachelardiană, masculinul și femininul încetează de a mai fi simple "servituți biologice" și devin, prin idealizare, valori ale unei originale psihologii a comunicării, rezultînd dintr-o psihologie a lecturii și dintr-o psihanaliză a cititorului, frecventate de personalități ale domeniului (C.G. Jung "Psihologie și alchimie", D. Stremaukoff "Vladimir Soloviev et son oeuvre messianique", E. Susini "Franz von Baader et le romantisme mistique").

Notabilă este și constatarea lui Gaston Bachelard - este un act de cunoaștere prin care lectorul însuși se pune în ipostaza comunicării empatice cu persoana visătoare (reveuse) a alchimistului. Logografia acestuia denotă pasiune și convingere practică mai curând decât rutină meșteșugărească: "Nu ești niciodată atât de singur ca atunci când citești o carte de alchimie" - ne asigura Gaston Bachelard ("Flamme d'une chandelle", p.53).

Conștiința indistincției de esență dintre Om și Cosmos îl situează pe alchimist sub zodia solemnităților sacerdotale. El invocă patetic misterele substanței printr-o "alchimie a cuvintelor", care devine alchimie a ideilor.

Proiectat într-un univers a cărui matrice este, cititorul traversează imensele reverii de cuvinte, comunicând pe această cale cu Ființa, care este propria sa ființă "după chipul și asemănarea" căreia există.

În contact cu metaforetica criptică caracteristică logografiilor alchimiste, lectorul transcede "obstacolul realității", inspirat și instigat de aspirația depășirii propriei condiții.

Prof.dr. D.D. URSACHE
Liceul Economic, Piatra Neamț

ȘCOALA și DROGURILE

(Urmare din pag. 1)

Comportament pe seama unei zile proaste. Vecinii, chiar dacă văd tinerii fumînd din aceeași țigară, în grup, în spatele blocului, preferă să discute subiectul ca pe o bîrfă la cafeaua de dimineață, decît să spună părinților ca-vorba aia: sîmt bine educația nu se bagă în casa omului.

Interesul există, însă, din plin în rîndurile traficanților de droguri, care au apărut și în Neamț ca peste tot în țară. Își pregătesc terenul oferind țigările în barurile și discotecile frecventate de preajma liceelor, mai întîi gratis, apoi la preț redus, pentru ca atunci cînd deja "clienții" să obțină profit și asta e doar începutul, traficantul să ajungă, relativ repede, să simtă nevoia de ceva mult mai puternic decît "banala" țigară cu marijuana și, dintr-un fumător ocazional, devine un individ capabil să-și injecteze un drog de mare risc. Nu-l interesează cîți au folosit seringa înaintea lui. De fapt, nu-l interesează nimic în afară de modul în care își poate obține doza zilnică.

"Stupefiantele au capacitatea de a inhiba centrii nervoși provocînd inerție fizică și psihică", ne-a declarat farmacistul Ioan Năstasă "Dar organismul se adaptează, intervine obișnuința și, odată cu ea, nevoia de un nou drog. Monotoxicomanul va dori diversificare și va consuma, simultan, mai multe tipuri de droguri. În acest caz, reacțiile organismului pot fi neprevăzute".

Nici pentru un politoxicoman nu e totul pierdut, cu condiția să vrea să se salveze. Se pot face cure de dezintoxicare, care, e drept, sînt cumplite, dar sînt singurele căi de revenire la o viață normală.

Din punctul de vedere al Poliției, județul Neamț nu are, încă, statutul de piață de desfacere a drogurilor. Însă, avem destui liceeni care pun mîna de la mînă, cumpără țigări cu 40.000-60.000 de lei bucata și le fumează în grup. Unii dintre ei, dacă au "asortat" fumatul cu celebrul amestec de vodcă cu diazepam, au ajuns la spital. Iar în asemenea cazuri un dialog deschis între medici, părinți și polițiști este important și, indiscutabil, preferabil unei conspirații a tăcerii, motivată, de cele mai multe ori, prin teama de gura lumii.

Profesorii pot fi persoanele care să-și pună întrebări atunci cînd constată modificări comportamentale ale elevilor. Drogurile pot fi excitante și provoacă o stare de bine, de veselie nejustificată, sau deprimante și atunci copilul devine apatic și, deși e în bancă, nu-și face simțită prezența. Rolul cadrelor didactice este important mai ales în observarea elevilor care stau în internate și pe care părinții nu-i văd decît la sfîrșit de săptămînă sau în vacanțe. Și dacă au constatat ceva suspect trebuie să spună. Pentru că ar fi îngrozitor să procedeze ca tinerii care au apărut în emisiuni TV și au declarat, senini, că-și cunosc colegii care se drogheză, dar n-au spus nimănui pentru că ei respectă alegerea făcută de cel de alături. Doar trăim în democrație, nu?

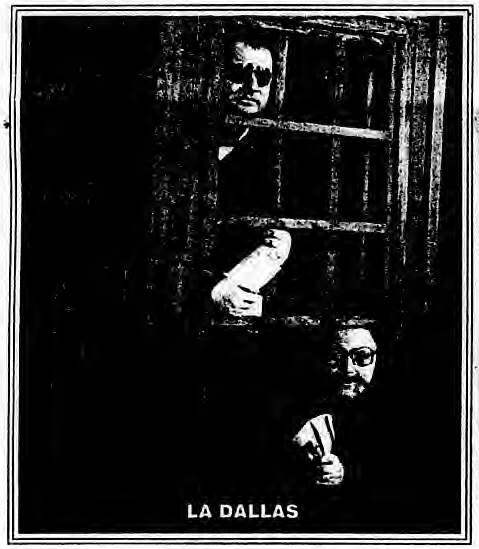

"ZILELE EMINESCU" de la Botoșani

(Urmare din pag. 1)

Comemorative în memoria unor personalități care și-au dedicat viața și o parte din opera lor lui Eminescu - [illegible] Ana Bland[illegible] și alții.

Seara, la Teatrul din Botoșani a avut loc ceremonia de încununare cu cel mai înalt premiu care se acordă unui poet pentru "opera omnia", Cununa de lauri și Premiul național "Mihai Eminescu". El a fost acordat în acest an poetei Constanța Buzea, iar premiul pentru debut în poezie i-a revenit lui Liviu Georgescu, un tînăr poet român care trăiește în SUA. Premiile au fost înmînate, ca în fiecare an, de către poetul Mihai Ursachi, primul laureat al acestui important premiu. Pînă în prezent, acest important premiu a mai fost obținut de poeții Gellu Naum, Petre Stoica, Cezar Ivănescu, Mircea Ivănescu, Cezar Baltag, Ana Blandiana, Ștefan Augustin Doinaș, Ileana Mălăncioiu.

Au fost prezenți la manifestările de la Botoșani peste o sută de scriitori din țară și din Republica Moldova, între care amintim doar cîțiva: Nicolae Manolescu, Eugen Uricaru, Mircea Martin, Daniel Dumitriu, Ana Blandiana, Dan Cristea, Mihai Ursachi, Liviu Ioan Stoiciu, Ioana Crăciunescu, Ion Hadîrcă, Adrian Dinu Rachieru, Lucian Vasiliu, Emil Iordache, George Vulturescu, Ioan Țepelea, Petruț Pîrvescu, Călin Cocora, Ion Manole, miniștrii Culturii Răzvan Theodorescu (actual) și Ion Caramitru (fost).

Festivitățile de la Botoșani s-au încheiat cu un spectacol cu premiera piesei de teatru "Pe Vărătec în sus", prezentat de Teatrul "Mihai Eminescu" din municipiu. Din județul Neamț, au participat la "Zilele Eminescu" scriitorii Adrian Alui Gheorghe, Radu Florescu, Vasile Spiridon, Lucian Strochi și Nicolae Sava.

(Urmare din pag. 2)

prietenii noștri români." (Martina Hadge, asistent de regie și organizatoare - Ceahlăul)

● Recital Extraordinar EMINESCU, susținut de actrița Adria Pamfil Almăjan - premiera: 12.10.2000

"... Marea actriță nu recită. Ea trăiește poezia prin exprimarea unor sentimente încorporate care țâșnesc cu vigoare, trăiește gândul printr-o logică neabătută și o rostire impecabilă a cuvintelor purtatoare de sentimente și idei. Actrița folosește mijloace simple și convingătoare, într-un diapazon echilibrat. Inflexiunile vocii, mișcarea cumpănită, gestul elegant, atitudinea corporală converg spre realizarea unei imagini unitare și elocvente." (Ed. Covali - Ceahlăul)

● "Beatles... și toată lumea era a mea!" - premiera: 26.10.2000

Autor: Sharman MacDonald

Anul 2000 la Teatrul Tineretului

Titluri jucate (spectacole și reluări)

Traducerea: Ada Lupu
Regia: Ada Lupu
Scenografia: Rodica Argint
În distribuție: Clara Flores, Nora Covali, Dorina - Maria Harangus, Gabriela Crișu, Vasilica Onciuniu, Constantin Lupescu

"Trei femei singure, prea singure, deși una dintre ele a fost de mai multe ori mărităta iar alta este încă și are și o droaie de copii, încearcă să găsească o punte de comunicare. Un univers demult apus și dispare mereu, asemeni fluxului și refluxului. Interferența dintre trecut și prezent se face prin intermediul personajelor - pereche (Fiona/Fiona - copil și Vari/Vari - copil). Tulburător este realizată regizoral și actoricește această simbioză." (Maria Laiu - Luceafărul)

● "Ocean Café" - premiera: 29.11.2000

După texte de: Radu Macrinici, Saviana Stănescu, Ștefan Caraman, Mina Nelega, Gianina Cărbunariu
Regia & scenariul: Radu Afrim
Scenografia & video: Radu Conga
În distribuție: Cezar Antu, Smaranda Adamei - Bogleagă, Doru Cătănescu, Nora Covali, Ovidiu Crișan, Clara Flores, Dorina - Maria Harangus, Ecaterina Hâțu, Constantin Lupescu, Ana - Maria Marinca, Olimpia Mălai, Vasilica Onciuniu

"Obsesiile lumii moderne și, în special, ale femeii sfârșitului de mileniu - mirajul audiovizualului, nevoia de evadare în lumi ideale, dorința de transformare în vederea atingerii unei iluzorii perfecțiuni fizice - sunt surprinse atent într-un spectacol de respirație postmodernă, al cărui loc nu putea fi în altă parte decât în Teatrul Tineretului. Dealtfel, deschiderea artistică de care acest loc a dat mereu dovadă a intrat deja în legendă." (Cristina Modreanu, Adevărul)

● "Romanițoșii" - premiera: 31.01.1999

Autor: Edmond Rostand

Traducerea: Mircea Dem Rădulescu
Regia: Vlad Massaci
Scenografia: Oana Botez
Coregrafia: Mălina Andrei
Coloana sonoră: Cristian Jancu
În distribuție: Gabriela Crișu, Bogdan Talașman, Victor Ghiresu, Tudor Tăbăcaru, Ovidiu Crișan, Dan Grigoraș, Alexandru Antoniu, Smaranda Adamei, Daniel Bogleagă, Dan Burghelea, Roxana Frunză, Dorina - Maria Harangus, Olimpia Mălai, Pompiliu Ștefan

"Prin nuanțarea și, mai ales, prin adâncirea înțelesurilor textului, poveste de iubire - tratată cu accente parodice în scriitură - este, în transfigurarea lui Vlad Massaci, o poveste de oricând și de oriunde, o poveste a eternului, a vrajei și mirajului. Scena devine, astfel, un loc al visului, traversată fiind nu de zidul despărțitor a două grădini, ci de o pierdea de lumină." (Oana Borș - Teatrul azi)

● "Dănilă Prepeleac" - premiera: 23.04.1999

Autor: Ion Creangă

Regia: Cătălin Voinea
Scenografia: Ana - Maria Ioneci
Muzica: Radu Caplari
Coregrafia: Violeta Caplari
În distribuție: Alexandru

(Continuare în pag. 4)

CEL CE GÂNDEŞTE SINGUR

Umberto Eco

Fenomenologia lui Mike Bongiorno

(Prezentatorul de televiziune)

E seu apărut în volumul "PASTISE" şi "POSTISE", "Fenomenologia" lui Mike Bongiorno" remarcă şi defineşte o vedetă contemporană a acestui prezentatorului de televiziune. În occident acesta reuşeşte să pătrundă mai cu seamă în mediile populare, dar şi în cele ale elitelor. Şi în noi, de vreo câţiva ani, oglinzile ne arată din ce în ce mai des chipul acestuia. Fără să ştie de "revoluţie", acest personaj pare să fie în avangarda ei. Situaţia nouăun care se plasează din ce în ce mai mult în prezintă acest punct de vedere televiziunea este interes pentru telespectatorul nostru. Se pare că ne oferă ca ideal cu care să se identifice "superman"-ul, ci tocmai acest lucru ne-a determinat să-l supunem unei analize mai atente, pentru a descoperi ce anume se ascunde în spatele succesului de care se bucură în rândul telespectatorilor. Iată de ce, în numărul de faţă, vă propunem un fragment din lucrarea lui Umberto Eco, în speranţa că veţi găsi în ea răspunsul la întrebările voastre şi că veţi reuşi să înţelegeţi mai bine mecanismele televizorului...

Spectatorul de televiziune, omul pe care mass-media încearcă să-l păcălească, este în fond cel mai respectat: nu i se cere să devină decât ceea ce de fapt este. În alţi termeni, i se ataţă apetiturile studiate conform tendinţelor sale. Cu toate acestea, cum una din compensaţiile la care are dreptul este evadarea în vis, i se prezintă în general idealuri către care poate să tindă. Pentru a-l elibera de orice responsabilitate, se veghează totuşi ca aceste idealuri să fie de fapt imposibil de atins ("Superman" sau "Şeriful Walker"), astfel ca această tensiune să ajungă la o proiecţie a imaginarului şi nu la o serie de operaţii efective destinate să schimbe ordinea lucrurilor. I se cere deci să rămână aşa cum este, dar să posede în plus un frigider şi un televizor; i se propune ca ideal un mare actor sau un "superman". Idealul consumatorului de mass-media este un supraom pe care el nu va pretinde niciodată să-l ajungă, dar pe care îl va admira cu plăcere, să-l încarneze în imaginaţie, aşa cum îmbraci în faţa oglinzii mantia altcuiva, fără să te gândeşti că într-o zi vei poseda-o.

Televiziunea prezintă ca ideal **omul obişnuit**.

La cabaret, Juliette Greco apare pe scenă şi creează imediat un mit din care se naşte un cult. De multe ori chipul lui Juliette Greco apare la televiziune, dar aici nu se naşte nici un mit; idolul nu este ea, ci prezentatoarea şi, printre prezentatoare, cea mai iubită şi mai celebră va fi tocmai aceea care încarnează cel mai bine caracteristicile medii: frumuseţe modestă, sex-appeal limitat, gust discutabil, pe scurt, o anumită banalitate de gospodină.

Or, în domeniul fenomenelor cantitative, calea de mijloc reprezintă cea mai bună poziţie iar pentru cel care nu a ajuns la acest model, un scop de atins. Dacă din butada binecunoscută, statistica este o ştiinţă prin care un om care mănâncă în fiecare zi un pui plus un om care nu mănâncă nici unul fac doi oameni care au mâncat câte un pui fiecare, pentru omul care nu a mâncat nimic, o jumătate de pui pe zi este un lucru pozitiv la care poate să aspire.

În schimb, în domeniul fenomenelor calitative, nivelării la cota medie îi corespunde nivelul zero. Un om care posedă toate virtuţile morale şi intelectuale, la o cotă medie, este exact la nivelul minim de evoluţie. "Mijlocia" aristotileciană este echilibrul în exerciţiul pasiunilor, echilibrul care se bizuie pe virtutea discernământului care este "prudenţa". Atunci când nutreşti pasiuni de grad mediu şi ai o prudenţă medie, înseamnă că eşti un jalnic specimen de umanitate.

În Italia, exemplul cel mai concludent al reducerii "superman"-ului la "every"-man se află în persoana lui Mike Bongiorno şi în istoria carierei sale. Idolatrizat de către milioane de persoane, acest om datorează succesul său faptului că, în fiecare acţiune şi în fiecare cuvânt al personajului pe care îl încarnează în faţa camerelor de televiziune, transpare o mediocritate absolută care e însoţită (şi este unica virtute pe care o posedă la un grad care depăşeşte media) de un farmec imediat şi spontan. Farmec care poate să se explice prin faptul că nu găseşti la el nici un artificiu, nici un cabotinaj: aproape că ai putea să spui că el se vinde drept ceea ce este, iar ceea ce este nu e de natură să pună vreun spectator, chiar pe cel mai puţin dotat, în stare de inferioritate, iar spectatorul vede imaginea propriilor sale limite glorificate şi investite oficial cu o autoritate naţională.

Pentru a înţelege această extraordinară putere a lui Mike Bongiorno, va trebui să facem o analiză a comportamentelor sale, să realizăm o adevărată "fenomenologie" a lui Mike Bongiorno, în care, bineînţeles, acest nume nu desemnează un om, ci un personaj.

Mike Bongiorno nu este un bărbat cu adevărat frumos, atletic, curajos, inteligent. El reprezintă, din punct de vedere biologic, un grad modest de adaptare la mediul ambiant. Dragostea aproape isterică pe care i-o poartă adolescentele se explică, în parte, prin complexul matern care este capabil să trezească într-o fată, desigur prin perspectiva pe care el o lasă să se vadă; aceea a unui amant ideal, supus şi fragil, dulce şi curtenitor.

Lui nu-i este ruşine că este un ignorant şi nu încearcă nevoia de a se instrui. Intră în contact cu sferele înalte ale ştiinţei şi iese de acolo virgin şi pur, întărindu-le altora, prin exemplul său, tendinţele naturale spre apatie şi lene intelectuală. Are cea mai mare grijă să nu-l impresioneze pe spectator, situându-se nu numai într-o totală ignorare a faptelor, ci chiar ferm decis să nu înveţe nimic.

În schimb el dă dovadă de o sinceră şi primitivă admiraţie pentru cel care ştie. De la acesta el pune totuşi în lumină calităţile manuale, memoria, metodologia evidentă şi elementară: devii cultivat dacă citeşti multe cărţi, reţinând ceea ce scrie în ele. Bănuiala că această cultură ar putea avea o funcţie critică şi creatoare nu-l bântuie pentru nimic în lume. El o judecă după un criteriu cantitativ.

Mike Bongiorno profesează o stimă şi o încredere nelimitată faţă de specialist: un profesor este un om doct; el reprezintă cultura autorizată. Este expert în materie. Lui i se deleagă puterea de a hotărî în această chestiune, în numele competenţei sale.

Totuşi, admiraţia pentru cultură se luminează atunci când aceasta devine o sursă de profit. Descoperă atunci că ea serveşte la ceva. Omul mediocru refuză să înveţe, dar îşi propune ca progenitura sa să studieze neapărat.

Mike Bongiorno vorbeşte o limbă de bază. Discursul său îmbracă forma cea mai simplă. Înlătură subjonctivele, propoziţiunile subordonate şi reuşeşte să facă aproape imperceptibile dimensiunile sintaxei.

Mike Bongiorno nu are nici un pic de simţ al umorului. Râde pentru că este mulţumit de realitate, şi nu pentru că e capabil s-o deformeze. Natura paradoxului îi scapă cu desăvârşire; aşa cum îi este propus, el îl repetă cu un aer amuzat şi dă din cap cu subînţelesul că interlocutorul său este un anormal simpatic; refuză să creadă că un adevăr se ascunde în spatele paradoxului şi nu îl consideră ca pe un mijloc autorizat de a exprima o opinie. Evită polemica, chiar asupra unor subiecte permise. Nu pregetă să se informeze asupra ciudăţeniilor cunoaşterii (un nou curent în pictură, o disciplină greu de înţeles), dar, atunci când i se dă răspunsul, nu încearcă să aprofundeze problema ci, dimpotrivă, face să se simtă dezacordul lui politicos de persoană care ştie să gândească. În orice caz el respectă opinia altuia, nu din convingere ideologică ci din dezinteres.

Mike Bongiorno îşi convinge publicul prin exemplul său viu şi triumfător asupra valorii mediocrităţii. El nu declanşează complexe de inferioritate, chiar dacă se oferă drept idol, iar publicul, recunoscător, îl plăteşte la rândul său, iubindu-l.

El reprezintă un ideal pe care nimeni nu trebuie să se forţeze să-l atingă, deoarece oricine se şi găseşte la nivelul său. Nici o religie nu s-a dovedit atât de indulgentă cu fidelii săi. În el, tensiunea dintre a fi şi a trebui să fii se anulează. El le spune adoratorilor săi: sunteţi nişte zei, rămâneţi aşa.

Traducere şi text prescurtat de
Ed. COVALI

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Anul 2000 la Teatrul Tineretului

Titluri jucate (spectacole şi reluări)

(Urmare din pag. 3)

Antonin, Dan Grigoraş, Roxana Frunza, Victor Giurescu, Dan Burghelea

"... ceea ce am vazut în scena nu scade cu nimic pariul din ultimele stagiuni ale nemţenilor, deţinători, probabil, ai celui mai interesant teatru românesc al momentului. Tânarul Voineag are grijă să spună povestea în primul rând copiilor, luându-şi abile precauţii pentru eventualii adulţi din sală. E lăsată în grija actorilor pedala pe care se apasă pentru una sau alta dintre situaţii. Pentru copii - hazul lui Creangă din manuale, pentru maturi - nuanţe trimiţând înspre Povestea poveştilor, pentru cine şi-a pregătit de acasă urechile sa audă şi să priceapă vesel." (Doru Mareş - Luceafarul)

● "Fernando Krapp mi-a scris această scrisoare" - premiera: 25.09.1999

Autor: Tankred Dorst, în colaborare cu Ursula Ehler

Traducerea: Victor Scoradeţ
Regia: Cristian Juncu
Scenografia: Andreea Mincic
Muzica: Cristian Juncu
Coregrafia: Clara Maria Flores
La chitară: Daniel Albu
În distribuţie: Dan Grigoraş, Gabriela Crişu, Daniel Besleagă, Tudor Tăbăcaru, Brânduşa Mircea, Adrian Comănicin

"La concretizarea acestui veritabil exerciţiu de virtuozitate, tânarul director de scena pare a fi avut drept reper (conştient sau nu) Romanţioşii, un alt spectacol al trupei, caligrafiat minunat de Vlad Massaci după Edmond Rostand. Aceeaşi maniera delicat ironică preîntâmpină orice urmă de sentimentalism speculând în schimb la maximum tratralitatea fiecărui tablou compus riguros (conform indicaţiilor dramaturgului: scena goală cu doar trei scaune) împreună cu scenografa Andreea Mincic, după reguli proprii genului teatru - dans (coregrafia Clara Flores) de care se apropie şi prin muzica (Cristian Juncu) executată live la chitară (Daniel Albu). (Irina Coroiu - România literară şi artistică)

● "La Dallas" - premiera: 17.12.1999

Autor: Oliver Bukowski

Traducerea: Victor Scoradeţ
Regia: Vlad Massaci
Scenografia: Viaceslav Vatcarlov
Coloana sonoră: Cristian Juncu
În distribuţie: Tudor Tăbăcaru, Ovidiu Crişan, Ştefan Pompiliu/Constantin Lupescu, Clara Flores/Dorina - Maria Haranguş, Victor Giurescu

"Construcţia piesei, de o rigoare vecină cu desăvârşirea, şi replicile/situaţiile sunt atât de pieptişe, încât ajung, adesea, de o insuportabilă cruzime. Ce are special textul lui Bukowski este şi faptul că, neapărat, cere un alt fel de montare. I s-ar putea spune (e la modă, doar) teatru alternativ. Din fericire, Vlad Massaci chiar are alternativă la teatrul cu care ne-am obişnuit, cel în care personajele sunt mânjite pe obraz cu praf adevărat de maidan. Raportul dintre abordarea lui Vlad Massaci şi una pe bune este cel familiar filmului mut: duioşia din peliculele lui Charlot versus emfaza poveştilor de iubire cu Pola Negri.

Producţia lui Vlad Massaci este, ca şi Romanţioşii, profund antinaturalistă. Acţiunea se petrece măcar cu un nivel dincolo de realitatea zilnică, transformată, prin sugestie, în realitatea la pătrat." (Mirona Hărăbor - Realitatea la pătrat)

● Festivalul de Teatru Platra Neamţ - în perioada 22 - 31 mai 2000

- *Focus*: Spaţiul cultural american

ALTE MANIFESTĂRI:

*** GALA UNITER: martie 2000**

1. Premiul pentru debut: Gabriela Crişu - pentru rolul Sylveta din "Romanţioşii" de Edmond Rostand

2. Premiul pentru cel mai bun manager al anului 1999: Corneliu - Dan Borcia, acordat de Consiliul Britanic din Bucureşti

* Festivalul de teatru clasic de la Arad: octombrie 2000, cu piesa "Romanţioşii"

* Festivalul de comedie de la Galaţi: 1 - 10 noiembrie 2000, cu spectacolul "Romanţioşii"

- Premiul de interpretare a unui rol secundar - ex aequo - acordat actorilor Ovidiu Crişan şi Tudor Tăbăcaru

(Continuare în pag. 5)

ANIVERSARE - ȘTEFAN PROCOPIU

Consider ca o datorie de suflet să apreciem activitatea unor genii ale științei universale care au deschis drumuri pline de lumină prin acest obiect, neglijat din nefericire "de unii" și care mai adaugă un număr de carate inteligenței românești...".

Ștefan Procopiu s-a născut în Bârlad, la 1890. Studiile secundare le face la Liceul "Gheorghe Roșca Codreanu" din Bârlad, pe care l-absolvă în anul 1908. Se înscrie apoi la Facultatea de Științe de la Universitatea din Iași, al cărui licențiat în Fizica devine în anul 1912. Fiind încă student, el stabilește pentru prima dată printr-un raționament ingenios, valoarea momentului magnetic molecular sau magnetonul teoretic. În același timp a găsit fenomenul de forța electromotoare de mișcare, care permite să se determine potențialul electrocinetic.

În anul 1919 devine bursier la Paris și studiază la laboratorul de "Recherches physiques" de la Sorbona, condus de vestitul fizician Lippmann.

Susține teza de doctorat în 1924, având ca titlu: "Sur la birefrigence électrique et magnétique des suspensions".

La Paris, în anul 1921, descoperă fenomenul depolarizării luminii de către suspensii și coloizi cunoscut astăzi sub denumirea de "fenomenul Procopiu".

La 15 ianuarie 1925 devine profesor titular la Catedra de Gravitație, Căldură și Electricitate de la Facultatea de Științe din Iași.

A fost decan al Facultății de Electrotehnica de la Politehnica "Gheorghe Asachi" până la 1 februarie 1941, apoi decan al Facultății de Științe din Iași. Este ales membru titular al Academiei de Științe din București, membru titular al Academiei Române din anul 1955, om de Știință emerit și Doctor Honoris Causa al Institutului Politehnic "Gheorghe Asachi" din Iași.

Se stinge în anul 1972 și este înmormântat la cimitirul Eternitatea din Iași.

Opera științifică a fizicianului Ștefan Procopiu este vastă și cuprinde multe domenii, cât și direcții de cercetare. El a publicat aproape 200 de lucrări și cărți științifice de mare valoare. Una din direcțiile abordate în cercetările sale a fost: Fizica corpului solid unde studiază experimental potențialul electric de mișcare al metalelor de importanță deosebită, deoarece el permite o cunoaștere mai amănunțită a structurii paturii duble electrice de la suprafața de trecere metal soluție și o interpretare mai corectă a condițiilor de producere a potențialului termodinamic metal soluție. De asemenea, cu ajutorul potențialului electric de mișcare, se pot studia condițiile de dizolvare a metalelor în diferite medii corozive, influența inhibitorilor, fenomenul de pasivare.

Domeniul de cercetare căruia Ștefan Procopiu i-a acordat o mare atenție și de care este legat renumele său de savant este acela al magnetismului, în care a creat un adevărat curent și o școală. El stabilește pentru prima dată în lume, printr-un raționament ingenios, valoarea momentului magnetic molecular sau magnetonul teoretic, cunoscut azi sub denumirea de "magneton Bohr Procopiu".

Descoperirile academicianului Ștefan Procopiu sunt cele care au deschis noi direcții de cercetare și au contribuit din plin la dezvoltarea fizicii să nu citam decât "Magnetonul Bohr Procopiu", "Fenomenul Procopiu" și "Efectul Procopiu", care rămân valori românești ale științei și impun numele lui Ștefan Procopiu ca fizician de renume mondial.

Prof. Rodica MIHALACHE
Colegiul Tehnic Forestier, Piatra - Neamț

AUREL ROTUNDU - un profesor ilustru

Era în toamna anului 1949. Intram în anul II la Școala Normală Pedagogică de băieți din Piatra Neamț. Ieșiseră de curând de sub vraja ocupației. Ne întâlneam la clasă. Aveam istorie. Aranjam rapid din coate, în bănci, în primă bancă, aproape unul peste altul, cu un timbru împreună cu Mihai Bucur, aparte, nea Nuțu, așa cum îl numeam noi, cel de 40 de ani. S-a prezentat, catalogul în mâna stângă, ajustându-și cu dreapta un bărbat bine făcut, cu fizic, cu ținută. Ne-a privit cu un pas rar și apăsat, semn de fapt, că era foarte apropiat dintre cei nărăvași, față de elevi și că simțea o plăcere deosebită în a-și exersa blândețea. Îmbrăcat cu un costum de culoare bej, l-am cu toții în istorie. Am convinși că noul nostru profesor dispunea de o artă aparte în transmiterea cunoștințelor. De la o oră la alta eram tot mai fascinați de personalitatea sa, de siguranța cu care prezenta evenimentele, de înlănțuirea clară a ideilor. Toate acestea se datorau unei pregătiri profesionale ireproșabile. Ne învăța cum să procedăm pentru a înțelege mai bine această știință. Mai întâi cunoașterea evenimentelor. Apoi cauzalitatea, însușirea și interpretarea lor corectă, așezarea acestora în memorie în ordine cronologică.

"În istorie - ne spunea maestrul - trebuie să plecăm de la: De ce; Cum de s-a petrecut; Se putea și altfel; Ce s-ar fi întâmplat dacă... etc." Urmărea să ne facă să gândim, să facem în permanență apel la logică. Ne demonstra - și asta am înțeles-o mai târziu, ca profesor de istorie - că manualul este pentru elev și nu pentru profesor. *"Profesorul trebuie să aibă o temeinică pregătire, cu ajutorul căreia să completeze manualul. Numai așa reușește să stârnească interesul elevilor."* Și câtă dreptate avea.

Dispunea de o adevărată magie în comunicarea și descrierea evenimentelor istorice. Îl însoțeam la Maraton și Termopile, la Sarmizegetusa, la Vaslui și Călugăreni, la Mărăști și Mărășești. Doar sunetul clopoțelului ne scotea din acea plăcută visare, când noi îl rugam să continue, ca am fi dispuși să renunțăm la pauză. Dar nu era de acord cu noi. Nu pierdea nici un moment din ora de 50', nici o clipă. Când suna de intrare, ilustrul dascăl era la ușa clasei. Ora de istorie începea din momentul în care deschidea ușa, ducând catalogul spre catedră, punând vreo întrebare sau mai multe, ori trecând direct la noua lecție. Nu avea de pus absențe în catalog, deoarece nu se lipsea de la ore. De multe ori elevii îl însoțeau pe hol, după ieșirea de la clasă, până la ușa cancelariei, asaltându-l cu numeroase întrebări. Era foarte bucuros când vedea că ne interesează anumite probleme din domeniul istoriei. În ora următoare venea cu mapa, în care purta documente în original sau copii, pe care le prezenta, învățându-ne apoi cum să le interpretăm.

profesor
Vasile VRÂNCEANU

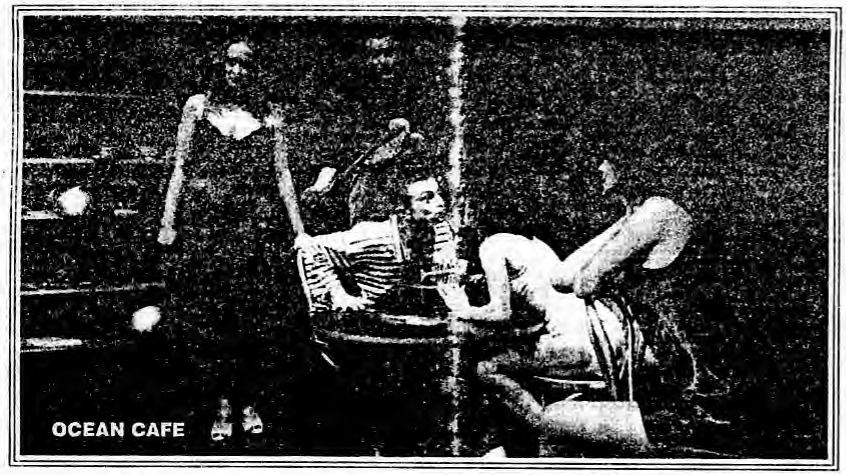

ARC (NEMȚEAN) PESTE MILENII

Școala generală din Ștefan cel Mare a împlinit 115 ani

Pe 16 decembrie 2000, Școala cu clasele I - VIII din Ștefan cel Mare s-a aflat în sărbătoare: a împlinit 115 ani de la înființare. Aniversarea școlii a prilejuit un bilanț rodnic al eforturilor depuse de-a lungul existenței sale, atât de slujitori, cât și de generațiile modelate de aceștia.

Oficial, școala a fost înființată în anul 1885, având 10 elevi și a funcționat într-o improprie anexă a Primăriei din Șerbești (azi Ștefan cel Mare). Din 1911 a funcționat într-un local din cărămidă, format din două săli de clasă și cancelarie. Au urmat, apoi: al doilea local, cuprinzând patru săli de clasă și cancelarie (în 1930), o anexă compusă din două săli și două cancelarii (în 1959). În prezent, școala funcționează într-un nou local (construit în 1971) cu două nivele, 12 săli de clasă, cancelarie, bibliotecă și un atelier.

Cu ocazia aniversării, cadre didactice din școală au răsfoit documente de peste 50 de ani și au redactat o revistă intitulată "Arc peste milenii, 1885 - 2000", care a fost lansată în cadrul manifestărilor dedicate împlinirii celor 115 ani. Din cuprinsul ei spicuim câteva titluri: "Locuri și oameni de pe meleagurile comunei", "Biserica strămoșească, ctitorie a domnitorului Vasile Lupu", "La ceas de mare sărbătoare", "Dascălii de ieri în conștiința învățătorilor de azi".

Școala a fost sărbătorită printr-un frumos program artistic susținut de elevi și cadre didactice de la Ștefan cel Mare, care a cuprins, printre altele, colinde, dans tematic și muzică folk. La manifestări au fost invitați reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean, ai Sindicatului Învățământ (care nu au fost prezenți din motive numai de domniile lor știute), ai primăriei locale precum și sponsorii: SC Ema SA, Ferconti SRL, Moldova SA, AF Vizitiu, Moara Incașului, Racontex SC, Rusu Elmaryvas SNC, Santa Maria SNC, oameni de afaceri, localnici și, nu în ultimul rând, comitetele de părinți pe clase din unitate.

Liviu UNGUREANU

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

(Urmare din pag. 4)

FESTIVALUL DE TEATRU PIATRA NEAMȚ
Ediția a XVI-a
22 - 31 mai 2000

Juriul festivalului:
Alexa Visarion - regizor
Helmut Stürmer - scenograf, Germania
Dr. Calvin André McClinton - profesor, SUA
Cristina Modreanu - critic de teatru
Dr. ing. Elena Ionescu - reprezentantul publicului

SPECTACOLE ÎN FESTIVAL

◆ **Teatrul Tineretului Piatra Neamț**
BARDO BLUES

Anul 2000 la Teatrul Tineretului
Titluri jucate (spectacole și reluări)

Omul cât moare învață
de: Liviu Ulea
◆ **Teatrul Odeon București**
M... BUTTERFLY
de: David Henry Hwang
◆ **Teatrul Național Târgu Mureș**
JOB
dramatizare de Radu Afrim după "Cititoarea" de Raymond Jean
◆ **Grupo Teatral Stacatto - La Plata, Argentina**
MATANDO HORAS
de: Rodrigo Garcia
◆ **Underground (Teatrul Ariel) Târgu Mureș**
INFANTA. MOD DE ÎNTREBUINȚARE
de: Saviana Stănescu

◆ **Teatrul Act București**
ȘI CU VIOLONCELUL CE FACEM?
de: Matei Vișniec
◆ **Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică București**
Little Shop of Horrors
de: Howard Ashman
◆ **Theatre des Ateliers, Comedie de Reims, Franța**
FEMEILE SAVANTE
de: Molière
◆ **Theater der Jungen Welt, Leipzig, Germania**
FUN
de: James Bosley
◆ **Theater im Bauturm, Köln, Germania**

TOP DOGS
de: Urs Widmer
◆ **Teatrul Act & Teatrul Inexistent, București**
CUM SE FACE...
Cum se face un spectacol despre cum se face un spectacol
adaptare după Roberto Mazzuco
◆ **La MaMa E.T.C., New York, Statele Unite**
LECȚIA
de: Eugen Ionesco
◆ **Teatrul Eugene Ionesco Chișinău, Republica Moldova, în coproducție cu Alianța Franceză din Moldova**
ISTORIA COMUNISMULUI POVESTITĂ PENTRU

BOLNAVII MINTALI
de: Matei Vișniec
◆ **Markus Zohner Theater Compagnie, Lugano, Elveția**
HAI HAMLET
Two be or not two be...
de: William Shakespeare
◆ **Fundația Culturală "Societatea de Concerte" - Bistrița**
REPUBLICA MIORITICĂ ROMÂNIA
de: Ada Milea
◆ **Teatrul de Cameră din Budapesta, Ungaria**
HOȚII
de: Friedrich von Schiller
◆ **Teatrul Național București**
BARRYMORE
de: William Luce
◆ **Teatrul Național Iași**
ROBERTO ZUCCO
de: Bernard - Marie Koltès
◆Recitalextraordinar
HORAȚIU MĂLĂELE

REFORMA ACTIVITĂŢILOR COLECTIVE DE PERFECŢIONARE METODICĂ

Colocviul metodic o formă nouă şi eficientă de perfecţionare metodică

Ani de-a rândul am trăit o nemulţumire pentru felul irepetabil şi plafonat în care se desfăşurau cercurile pedagogice ale învăţătorilor. De la an la an, treceam de la o şcoală la alta, cu aceeaşi regie şi aceiaşi actori: lecţia demonstrativă, un referat „academic" prezentat de colegii de la şcoala gazdă, discuţii şi... Da, binenţeles, partea a doua, în care, pentru un ospăţ mai mulţ sau mai mare, colegii de la şcoala gazdă puteau (sau mai poţi pentru că obiceiul rămâne în cele mai multe şcoli obicei) să-şi pună la bătaie salariul pe câteva luni viitoare. Mi-am dorit mult să se schimbe ceva în aceste aşa-zise forme de perfecţionare, să participi la altfel de modalităţi de dezbatere să lăudăm mai puţin colegul care a desfăşurat lecţia demonstrativă, să participi la o discuţie liberă, colegială, critică, adevărată. Am crezut că se va întâmpla acest lucru după 1990, dar m-am înşelat. M-am impacat, deci, cu ideea că nimic nu se va schimba în structura acestor forme de activitate, că va trebui să participi, în fiecare an, cu răbdare, la îmbătrânitul şi şterşul „cerc pedagogic".

Când am auzit că în locul cercului pedagogic, începând cu anul şcolar precedent, se propune termenul de „colocviu metodic", n-am fost prea optimistă în aşteptări, dar mi-am propus să am răbdare. Şi iată ca, încet-încet (la noi schimbarile nu se fac niciodata prea repede) se poate observa ca activităţile metodice colective ale învăţătorilor încep să fie altceva. De aceea aş vrea să punctez câteva dintre noutăţi:

1. Activităţile metodice sunt centrate pe teme didactice şi metodice de mare interes pentru derularea reformei. Putem exemplifica prin temele propuse pentru acest an şcolar: *"Pentru un început de succes program de remediere şcolară"* (sem. I) şi *"Lectura şi scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice"* (sem. al II-lea).

2. Microreferatele metodice pe marginea temei colocviului valorifică experienţa şi stimulează creativitatea fiecărui participant. Cred cu tărie că vom reuşi să înlăturăm deprinderea de a prezenta în aceste materiale unele probleme teoretice, generale, înlocuindu-le cu aspecte practice, noi şi de mare folos pentru reforma învăţării în clasa de elevi.

3. Înlocuirea luărilor de cuvânt sterile, artificiale, găunoase, lăudând în mod exagerat colegul care a prezentat lecţia, cu dezbaterea critică, obiectivă, moderna a temei colocviului, pare să fie o problemă care se va rezolva mai greu. Unii colegi uită prea repede care sunt obiectivele acestor forme metodice de perfecţionare, alunecând în discuţii către probleme generale ale învăţământului, sindicale, morale etc. Dar, totuşi, primele semne de înnoire au început să apară. Într-un spirit nou, deschis, critic, pragmatic, s-au desfăşurat unele dintre intervenţiile de pe semestrul acesta la Grupa Metodică Nr. 6, Centrul Metodic *"Precista"*, la Şcoala Nr. 6 din Piatra-Neamţ.

4. Lecţiile asistate nu au mai fost pe primul plan în cadrul colocviului, ci au fost doar mijloace de a ilustra tematica colocviului şi noi realizări în domeniul predarii-învăţării. Din păcate, ne dăm seama că ne vine foarte greu să ne dezbarăm de practicile tradiţionale, de tiparele vechi ale lecţiei, cu metode specific descriptiviste şi verbaliste, în vederea folosirii unor strategii şi metode alternative de învăţare: învăţarea prin cooperare, învăţarea prin descoperire, metoda brainstormingului, jocuri de competiţie, jocuri de simulare, dezbateri libere, autoevaluarea elevilor, evaluarea reciprocă etc.

În ciuda unor neîmpliniri pe care, în timp, cred că vom avea preţ şi tăria să le înlăturăm, iată că sămburii înnoirii în cadrul activităţilor metodice interşcoli încep să apară, dând acestora, treptat, rolul de autentică formă de perfecţionare metodică şi pedagogică, în spiritul reformei şcolare.

Înv. Mirela CIUREZ
Şcoala Nr. 10
Piatra-Neamţ

Programul "Pentru un început de succes"

Programul de remediere şcolară *„Pentru un început de succes"* este aplicat în şcoala noastră. Nr. 20, Piatra-Neamţ, unui grup format din şase elevi: 2 elevi din clasa I, 2 elevi din clasa a II-a, 2 elevi din clasa a III-a.

Pentru alcătuirea grupului am aplicat teste specifice şi am analizat [illegible] psihopedagogice primite de la grădiniţă (pentru elevii din clasa I) şi, respectiv, rezultatele şcolare şi observaţiile asupra comportamentului şcolar (pentru elevii din clasele a II-a şi a III-a). Am ales cei şase elevi din următoarele considerente principale:

- au nevoie reală de îngrijire, ei fiind nişte copii capabili, dar lipsiţi de ajutorul moral al familiei (provin din familii dezorganizate, părinţi consumatori de alcool);
- provin din familii cu probleme financiare majore, sunt lipsiţi de ceea ce ar putea deveni sursă de informare sau instrument de lucru;
- mediul lor familial nu este unul favorabil învăţării, rămânându-le posibilitatea doar la şcoală să se manifeste potrivit capacităţilor şi particularităţilor lor individuale;
- unii dintre aceşti elevi nu au frecventat grădiniţa, drept pentru care au un ritm lent în însuşirea cunoştinţelor şi formarea capacităţilor intelectuale specifice procesului de învăţare şcolară;
- câţiva copii provin din familii de romi, motiv pentru care comunicarea devine anevoioasă, ei utilizând şi cuvinte din limba specifica lor şi, în plus, având şi unele probleme de integrare în societate.

Orarul intervenţiilor este stabilit astfel: marţi, de la ora 12[00] activităţi matematice, responsabil: înv. Elena Micu; joi, de la ora 12[00] limba şi literatura română, responsabil: înv. Laura Onofrei; vineri, între orele 11[00]-12[00] abecedar, responsabil: înv. Elena Ţuvichi, vineri, de la ora 12[00] activităţi la alegerea elevilor, pe trei grupe, responsabili: înv. Elena Micu, Laura Onofrei, Elena Ţuvichi. Activităţile durează câte 45 de minute sau chiar mai mult, în funcţie de tematică.

Programul a fost astfel conceput încât activitatea să se desfăşoare într-un climat afectiv pozitiv. Elevii sunt grupaţi după criterii care să-i apropie sufleteşte şi să le facă munca intelectuală mai plăcută: fraţii, prietenii de joacă sau apropiaţii cu domiciliul, lucrează împreună.

Activităţile de matematică se desfăşoară într-o sală liberă de la grădiniţă, unde jucăriile şi ilustraţiile pot fi materiale intuitive stimulative. La baza activităţilor stă jocul didactic, desfăşurat pe suport practic. În acest fel, elevii vor participa activ la lecţie. Lucrul cu elevii clasei I vine să fixeze algoritmi de calcul pentru cei mai mari. Activitatea cu elevii claselor a III-a şi a IV-a poate stârni curiozitatea celor mai mici, dezvoltă dorinţa de cunoaştere. Cei mai mari manifestă dorinţa de a-i ajuta pe cei mici, caz în care trebuie să-şi însuşească temeinic tehnicile de calcul.

Activităţile de limba română se desfăşoară în bibliotecă, unde elevii îşi aleg singuri cărţi din raft. Cei din clasa I optează, în general, pentru cărţile ilustrate. Imaginile sunt "citite", analizate. Astfel, elevul comunică, îşi dezvoltă capacitatea de a alcătui enunţuri corecte. Din propoziţii [illegible] de cuvinte, [illegible] în silabe, [illegible] sunetelor din-o silabă, [illegible] a sunetelor [illegible] Apoi, împreună, chiar cu ei mai mici, analizăm textul (întâmplarea şi răspunsuri subiect personaje). Pentru [illegible] folosim [illegible] a [illegible] programului de remediere şcolară, desfăşurăm în şcoală şi intervenţii cu caracter preventiv, printre care menţionăm pe cele considerate mai importante.

1. În cadrul comisiei metodice (învăţământ preprimar şi învăţământ primar) desfăşurăm activităţi deschise care permit învăţătorilor să vadă cu ce volum de cunoştinţe pleacă elevul din grădiniţă, dar şi activităţi care dau educatoarelor posibilitatea de a sesiza care sunt cerinţele şi obiectivele de atins în clasa I. Împreună acţionăm pentru integrarea în grădiniţă şi şcoală a elevilor ce provin din familii dezorganizate, cu probleme financiare acute.

2. Ca mediu securizant pentru învăţare şi studiu suplimentar utilizăm sediul bibliotecii, în care elevii îşi pot alege cărţi pe marginea cărora să aplice cunoştinţele acumulate, sau grădiniţa, unde jucăriile şi desenele de pe pereţi oferă posibilitatea desfăşurării activităţilor într-un mediu mai apropiat de cel familial.

3. Biblioteca este, în acelaşi timp, şi colţul destinat lecturii. Acasă, unii copii sunt antrenaţi în desfăşurarea unor activităţi gospodăreşti, ei abia reuşind să-şi efectueze temele. De aceea ei aleg varianta de a citi chiar la şcoală cărţile preferate.

4. Sala de clasă este concepută să ofere un climat afectiv pozitiv, favorabil învăţării. De aceea pereţii sunt acoperiţi nu numai de planşe didactice, dar şi de tablouri reprezentând peisaje din natură, aspecte ale copilăriei, ghivece cu flori, aranjamente ornamentale. Afişarea lucrărilor realizate de elevi are un rol deosebit. Copilul se va simţi "acasă" în apropierea lucrării sale.

5. În unitatea noastră se realizează frecvent activităţi deschise la care participă educatoarele, învăţătoarele şi părinţii copiilor din grădiniţă, respectiv, şcoală. Activităţile sunt urmate de discuţii privitoare la obiectivele operaţionale, strategiile didactice, modalităţi de prevenire sau corectare unor greşeli tipice etc. Părinţii care participă la aceste activităţi au posibilitatea de a observa care sunt cerinţele Curriculum-ului Naţional, dar şi metodele aplicate de învăţător în comunicarea cunoştinţelor, reuşind apoi ca acasă să-l ajute pe copil într-o mai mare măsură.

6. Şi pentru că sunt încă la vârsta jocului, vineri după ora 12[00], tuturor elevilor (nu numai celor şase prinşi în program) li se oferă posibilitatea de a opta pentru diverse activităţi. Astfel, se vor crea trei grupe, care vor lucra în săli diferite: 1. lucru pe calculator; 2. jocuri distractive; 3. abilităţi practice. Elevii sunt antrenaţi să facă propuneri pentru subiecte de activităţi şi modalităţi de desfăşurare a acestora, în funcţie de posibilităţi, sub îndrumarea atentă a noastră.

Aceste activităţi îi stimulează pe elevi în învăţare: pentru a lucra pe calculator trebuie să stăpânească bine scris-cititul şi să aibă, în plus, cunoştinţe de limba engleză; jocurile distractive presupun exersarea gândirii, a imaginaţiei, creativităţii, precum şi formarea unei culturi generale; abilităţile practice dezvoltă simţul estetic şi încurajează elevii cu înclinaţii artistice.

În cadrul programului *"Pentru un început de succes"* care se derulează în şcoala noastră am propus şi activităţi suport. Astfel, prin activităţile extraşcolare, o drumeţie se transformă într-o lecţie de ştiinţe ale naturii. Elevii vor observa efectiv mediul: flora şi fauna, cauze şi efecte în producerea fenomenelor meteorologice. Drumeţia poate fi, în acelaşi timp, atât lecţie de circulaţie, cât şi un prilej de recreere dar şi de formare şi dezvoltare a gustului estetic.

Expoziţiile de carte, vizionarea unor spectacole devin stimul pentru lectură, ocazie de a discuta pe marginea cărţilor deja citite sau pe marginea spectacolelor vizionate. Fie că e vorba de clasa I, a III-a sau a IV-a, expoziţia de carte se poate transforma în lecţie de istorie, de geografie, de educaţie civică, de comunicare etc.

Serbările şcolare obligă indirect elevul să-şi însuşească deprinderea de comunicare orală corectă. El vine în contact cu tradiţiile neamului, dar şi cu elemente de noutate pe care le impune evoluţia societăţii.

Concursurile sportive dezvoltă capacitatea de a lucra în echipă, dorinţa de a fi învingător, dar şi fair-play-ul: nimeni nu e învins; a nu fi câştigător în joc înseamnă a fi câştigat experienţa de joc şi posibilitatea de a fi învingător în viitor.

Vizitele la mănăstiri, case memoriale, muzee, grădini zoologice au întotdeauna o latură informativ-educativă. Elevul află lucruri noi şi învaţă, în acelaşi timp, cum să se comporte în societate.

Pictura de icoane (pe sticlă, pe lemn, pe furnir, pe folie metalică, pe orez, pe grîş) îl determină pe elev să-şi întoarcă inima spre Dumnezeu şi să-şi aleagă în viaţă drumul pavat de preceptele moral-creştineşti.

Confecţionarea unor aranjamente florale ornamentale dezvoltă la elevi gustul pentru frumos, pe lângă dezvoltarea motricităţii fine.

Orice activitate extraşcolară pe care o desfăşurăm constituie un stimul pentru instruirea şi educarea elevilor.

Evaluând rezultatele obţinute de cei şase elevi de la începutul anului şcolar, am observat un progres atât în ceea ce priveşte acumularea de cunoştinţe, formarea de deprinderi şi priceperi, dar şi în interesul pentru activităţile formative. Dacă la început curba progresului lua valori pozitive într-un ritm lent, cu unele stagnări, în ultimele săptămâni se observă o ascensiune relativ rapidă, care nu face decât să răsplătească eforturile noastre, ale cadrelor didactice.

Faptul că există copii care au nevoie de sprijinul nostru "pentru a avea un început de succes" nu înseamnă că nu sunt şi elevi capabili de performanţă. Din fiecare clasă sunt cei puţin doi elevi care rămân peste programul şcolar obligatoriu, fie pentru a rezolva exerciţii şi probleme cu grad mai mare de dificultate, fie pentru a scrie o compunere, fie pentru a-şi deschide un fisier în calculator, fie pentru a consulta cărţi, reviste, culegeri.

Iată cum înţelegem şi aplicăm în şcoala noastră un program şcolar diferenţiat, în funcţie de nevoile, capacităţile şi particularităţile elevilor.

Înv. Laura Onofrei
Înv. Elena Micu
Şcoala Nr.20, Piatra Neamţ

Rubrică coordonată de Dan AGRIGOROAE

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

ROMANE ŞI ROMANCIERI AI SECOLULUI XX

Revista "Observator cultural" a făcut, la sfîrşit de an şi de secol, un sondaj de opinie în rîndul cîtorva scriitori români, intitulat "Romanul românesc al secolului XX". Opţiunile celor intervievaţi, desigur subiective şi părtinitoare, au fost date în funcţie de gust, cultură, amiciţii literare, vîrstă. Cei tineri au votat pentru literatura din ultimele două decenii, cei mai în vîrstă şi-au adus aminte şi de unele romane mari, dar uitate. Rezultatul este, desigur surprinzător. În Topul romanelor conduce "Moromeţii", urmat de "Craii de Curtea-Veche" şi "Patul lui Procust". Pînă la 10, locurile următoare sînt ocupate, în ordine, de "Ion", "Concert din muzică de Bach", "Creanga de aur", "Orbitor" (al lui Cărtărescu), "Cartea Milionarului", "Pădurea spînzuraţilor" şi "Bunavestire" (al lui Breban). Surpinzător e faptul că pe ultimele locuri (din 100) figurează mari romane româneşti precum "Chira Chiralina", "Scrînul negru", "Cel mai iubit dintre pămînteni" sau "Fraţii Jderi". În topul romancierilor conduce Liviu Rebreanu, urmat în ordine de Camil Petrescu, Mateiu I. Caragiale, Mihail Sadoveanu (!), Marin Preda (!), Hortensia Papadat-Bengescu, Nicolae Breban, M. Blecher (!), Mircea Cărtărescu (!) şi George Călinescu. Tot surprinzător e faptul că după locul 30, în top figurează mari romancieri precum Cezar Petrescu, Augustin Buzura, Ioan Slavici, Vasile Voiculescu, Fănuş Neagu. De unde se vede că topul nu este nici pe departe relevant. A pune înaintea numelor de mai sus pe Mircea Cărtărescu, Ştefan Agopian sau un necunoscut precum Alexandru Vona (locul 26) înseamnă a crea confuzie în capul cititorului neavizat. Noroc de faptul că revista cu pricina nu prea se cumpără de către cititori care n-au nici o tangenţă cu literatura.

"EUGEN IONESCU, POET RATAT ŞI DEZECHILIBRAT"

Revista "Apostrof" îşi face un titlu de onoare prin publicarea unui dosar mai puţin cunoscut chiar şi de către cititorii avizaţi: condamnarea în contumacie, de către Curtea Marţială, a scriitorului Eugen Ionescu la 11 ani de închisoare corecţională şi 5 ani interdicţie corecţională pentru "ofensa armatei şi ofensa naţiunii", pentru un articol publicat în 1946 în Viaţa Românească, articol trimis de la Paris. Acesta este şi motivul pentru care marele dramaturg nu a putut

Revista revistelor

venirea la putere a comuniştilor) afirmă: "Eu însumi sînt un optzecist, în sensul că în România am debutat în 1978. Şi am avut relaţii foarte strînse cu toţi optzeciştii, pentru că eram membru al Cenaclului de luni, la care participam regulat şi pentru că eram prieten cu toată lumea de acolo. Deci, într-un fel fac parte din generaţia optzeciştilor".

"FILOSOFUL MIHAI ŞORA SE CONSIDERĂ UN "OPTZECIST"

Ultimul număr al revistei "Timpul" publică un interviu cu filosoful şi eseistul Mihai Şora. Printre altele, scriitorul şi filosoful Şora (care a debutat în Franţa, unde a fost profesor şi s-a întors în ţară după veni în ţară în anul 1964 cînd, pe scena Teatrului de Comedie din Bucureşti i s-a jucat celebra piesă "Rinocerii", după cum îşi aminteşte actorul Radu Beligan. Acesta l-a sunat atunci pe Dumitru Popescu pentru a interveni, dar lui Eugen Ionescu "nici prin vis nu-i trecea să vină în ţară".

"TOŢI NECHEMAŢII SE ARUNCĂ ASUPRA POEZIEI"

Numărul din noiembrie al revistei "Ramuri" publică, printre altele, şi un articol al poetului Nicolae Prelipceanu. Acesta face o constatare pe cît de amară pe atît de adevărată: "Cu poezia, la noi, e un fel de nebunie; pe măsură ce toată lumea vede că ea nu mai poate pluti, în valul mizerabil al vremii, toţi nechemaţii se aruncă asupra ei, trăgînd-o la fund cu plumbul din versurile lor (...) După dacă, după îndelungata nevedere a lor, nerecunoaştere a lor, pietrele grele ca plumbul versurilor nechemaţilor vor fi luate drept diamante? Dar dacă valul nu e val, ci un nou fluviu, care tocmai s-a pornit şi va tot curge, va tot curge?"

OCHELARIST

(Continuare în pag. 7)

REVISTA "APOSTOLUL" - ANUL 2000

Nr.11, ianuarie 2000

II

Bradonul de aur" (prof. Steluța Călin)
Emilia Hallunescu (Lucian Strochi)
Între reformă și evaluare: opiniile dascălilor și elevilor (anchetă realizată de prof. Constantin Tomșa)
Copiii lui Saturn - o greseală despre geniu (Cristian Livescu)
Convingerile - mușchi politici (Eduard Covali)
Personalități de altădată, dăinuri și de astăzi (prof. Constantin Tomșa)
Pe urmele lui Eminescu, ziarist... (prof. Adriana - Zâna Ioniță)
România și românii din... gândul și inima unui francez (interviu realizat de prof. Dan Agrigoroae)
Greva generală în țară și în județul Neamț (prof. Ștefan Corneanu)

Nr.12-13, februarie - martie 2000

Actualitatea lui Titu Maiorescu (prof. Constantin Tomșa)
Mihai Eminescu și filosofia (prof. Traian Cicoare)
Gheorghe Asachi și spiritualitatea nemțeană (prof. Al. Iftimie)
Mircea Eduard Bălan sau criticul între Creangă și Eminescu (Lucian Strochi)
Greva - o componentă a reformei din învățământ (prof. univ. dr. V. Postolică)
Proștii făgăduiește, deștepții trage nădejde (prof. Constantin Tomșa)
Greva - ultima soluție?
Greva - o problemă de morală și moralitate (prof. Ștefan Corneanu)
Comunism și învățământ (Eduard Covali)
Ce face copilul meu? (prof. Dumitrița Vasilca)
Revista presei literare (Nicolae Sava)

Nr. 14-15, aprilie - mai 2000

10 ani de la înființarea F.S.L.I.
Perspectivele mișcării sindicale din România (interviu cu dl. Iacob Baciu, președintele C.S.D.R.)
Educația religioasă în învățământul preșcolar (prof. Ani Răducu, diac. Nicu D. Octavian, diac. Valentin Bădescu, pr. Sorin Filip)
Hristos a înviat! (pr. Andrei Alexe)
Ars poetica (prof. Constantin Tomșa)
Tratarea diferențiată - necesitate a învățământului modern (înv. Dorina Dragomir)
Conținuturi obligatorii dar tratare diferențiată (înv. Georgeta Vâtcă)
Gavroșiada (Paul Findrihan)
Alexandru Philippide - 1 aprilie 1900 - 8 februarie 1979 (Constantin Tomșa)
Profesorii mei de la școala normală - Virgil Dobrescu (prof. Al. Iftimie)
Revista presei literare (Nicolae Sava)

Nr. 16-17, iunie - iulie 2000

Bacalaureat 2000 (Mariana Oltean)
Stimate Domnule Ministru (prof. Steluța Călin)
S-a mai terminat un an școlar de lupte sindicale (prof. Ștefan Corneanu)
O zi acasă la Shakespeare (prof. Nicolae Dinu)
Vacanțe muzicale la Piatra Neamț, ediția 29, 10-17 iunie 2000
Festivalul de Teatru Piatra Neamț, ediția a XVI-a
Cine are nevoie de teatru? (interviu cu regizorul Andrei Șerban realizat de dl. Mircea Zaharia)
Amintiri (înv. Gheorghe Secară)
Căi ale succesului școlar (înv. Ana Nica)
Tinerețe fără bătrânețe - un cenaclu exemplar (Ciprian Miron)
Lecția (Eduard Covali)
Revista presei literare (Nicolae Sava).

Nr. 18-19, august - septembrie 2000

Un an școlar nou cu probleme vechi și grele (prof. Ștefan Corneanu)
Priorități pentru învățământul primar în anul școlar 2000 - 2001 (prof. Dan Agrigoroae)
Elemente de educație religioasă pentru învățământul preșcolar (prof. Ani Răducu, diac. Nicu D. Octavian, diac. Valentin Bădescu, pr. Sorin Filip)
În știință, ca și în viață, nu strică să ai un dram de noroc (prof. Nicolae Dinu)
Suflet de toamnă... (prof. Adriana - Zâna Ioniță)
Professional kitsch (prof. Steluța Călin)
Istoria românilor, încotro? (prof. Mihai Lostun)
Neliniștea și nefericirea de la Neamț (Gellu Dorian, Emil Iordache)
Vasile Pavelcu - pedagogul (prof. Traian Cicoare)
Biblioteci sătești la sfârșit de veac XIX (prof. Gheorghe Radu)
Profesor Cleopatra Dobre (1901 - 1982) - prof. Veturia Vasile
Starea poeziei: *Dor de iubire* (Constantin Tomșa)
Enigme africane și precolumbiene (interviu cu Dan Purcară)
Mediocritatea (Eduard Covali)

Nr.20, octombrie 2000

Educația adulților în concordanță cu problematica economico-socială actuală proprie județului Neamț (Adrian Alui Gheorghe)
Drumul spre Europa (prof.dr. D.D. Ursache)
Nici în visurile cele mai frumoase... (prof. Ștefan Corneanu)
Criza valorii și tinerii (prof. univ. dr. Vasile Postolică)
Nicolae Iorga - 60 de ani de la moartea savantului (prof. Mihai Lostun)
Toamna muzicală nemțeană (Gheorghe A.M. Ciobanu)
Liceul de Artă în sărbătoare (Mihaela Paruschi)
23-27 octombrie - Zilele Liceului de Informatică
Inspectoratul Școlar și FSLI Neamț au schimbat "Tabla de legi" (Mariana Oltean)
Liniștea și "fericirea" de la Vărateic (Gellu Dorian, Emil Iordache)
155 de ani de la nașterea filosofului Vasile Conta (prof. Iuliu Savin)
Cunoașterea elevilor - premisă majoră a succesului școlar (inv. Ana Rusu, înv. Elena Cibotariu, înv. Carmen Munteanu)
Suită în trei părți pentru violoncel, pian și tăcere (Constantin Tomșa)
Revista presei literare (Nicolae Sava)

Nr.21, noiembrie 2000

28 noiembrie 1918 - Revenirea Bucovinei la patria mumă (prof. Traian Cicoare)
Umbra Patriarhului Sadoveanu (Adriana - Zâna Ioniță)
O arheologie criptică a cuvântului în limbajul poetic (prof.dr. D.D. Ursache)
Zdrobitoarea de mei - Fabula? (Eduard Covali)
O panoramă a culturii populare - Teatrul folcloric din Neamț (C-tin Tomșa)
Cuvântul care unește (sau) Pașaport la granița inimii (prof. Monica S. Cristea)
Concursul de creație literară "Iulia Hașdeu" - Impresii ale participanților
Evaluarea elevilor (înv. Aurica Dascălu, înv. Anica Hagiu)
Zile de bilci electoral (Ștefan Corneanu)
Mesajul electoral și tinerii (prof. Mihai Lostun)
Beatles... și toată lumea era a mea (Mircea Zaharia)
Revista presei literare - La trecerea în eternitate a lui Laurențiu Ulici (Nicolae Sava)
Vasile Conta văzut de Mihai Eminescu (prof. Traian Cicoare)
155 de ani de la nașterea filosofului Vasile Conta II (prof. Iuliu Savin)

Nr.22, decembrie 2000

Treizeci de ani de la înființarea Casei Corpului Didactic - Neamț (prof. Nicolae Dinu)
Învățământul nemțean în mileniul III (prof. Francisc Gille)
"La mulți ani!" CCD Neamț (prof. Dumitrița Răducu)
Școala nemțeană și mileniul III (prof. Alina Pamfil)
Un nou mileniu peste vechiul învățământ (Biroul Executiv al FSLI Neamț)
Casa Corpului Didactic Neamț în circuitul științific internațional (prof. univ. dr. Vasile Postolică)
O istorie... (Viorica Telișcă)
30 de ani de la înființarea Casei Corpului Didactic (prof. Gh. Amaicei)
Casa Corpului Didactic Neamț - oferta de programe pentru anul școlar 2000 - 2001
La o aniversare (prof. univ. dr. Mihai Anastasiei)
Din istoricul formelor de organizare ale cadrelor didactice nemțene (prof. C-tin Prangati)
Excelența Sa, Dascălul (prof. Monica Cristea)
Eminescu - Creangă 111 ani de nemurire
Tablouri și (pictori) dintr-o expoziție (Lucian Strochi)
Neînțelegerea acceptată (Steluța Călin)
Despărțirea de veacul lui Constantin Noica (prof. Traian Cicoare)
Eu, supremul (Eduard Covali)

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

REVISTA PRESEI LITERARE

(Urmare din pag. 6)

"CRED ÎN REÎNVIEREA NEAMULUI MEU"

Ultimul număr al revistei "Tomis" găzduiește un interesant interviu cu renumitul preot dobrogean Arsenie Papacioc. Am reținut doar câteva citate din acesta: "Sînt convins că poporul român va avea o misiune istorică. Neapărat, biblică. Luat așa, cu îngăduință, comparîndu-l cu toate popoarele, este cel mai adaptabil din fire, prin moși și strămoși, biblic, în sensul că poporul acesta, de la naștere a suferit și suferă încă din partea dușmanilor. Și totuși el se menține și-n plus, a născut atîtea valori. Sigur că am să mor, că am 87 de ani, dar cred în reînvierea neamului meu, pentru că are o fărîmă din aspectul esențial al creștinismului, mila. Că mila-i toată Scriptura. E mai dăruitor, și chiar am spus că nu există român care poate să ducă o viață asemeni unui păgîn. La bătaia clopotelor are o tresărire. Știe că bat pentru un eveniment religios. Cheamă vii, plînge morții și împrăștie viforniță. Numai românii pot să simtă gustul bătăii clopotelor. Alții o pun pe note și e altceva".

ULTIMA ORĂ LA T.T.

După mai bine de trei decenii ("Geamandura", 1970, regia Gabriel Negri), dramaturgul Tudor Mușatescu revine pe scena TT-ului cu una dintre cele mai acide comedii ale sale - "Escu", devenită în viziunea regizoarei Felicia Dalu "Votați... Escu!"

E acesta un semn bun căci, după "Take, Ianke și Kadîr" de Victor Ion Popa, o premieră Mușatescu dă, prin revenirea la valorile dramaturgiei interbelice, greutate și consistență repertoriului.

În același timp, maniera de abordare a textului- cea a muzicalului- se situează într-o zonă în care TT-ul se mișcă cu lejeritate și unde, dacă ne gîndim doar la "Zigger-Zagger" (regia- Cornel Todea) sau "Bună seara domnule Wilde" (regia - Nae Caranfil), a obținut succese memorabile. Cu precizarea că muzica spectacolului e scrisă de Cornel Fugaru pe versuri de Cătălin Rotaru, că decorul e semnat de Ioana Creangă, iar costumele de Ivonne- Adeline Pater, nu ne rămîne decît să urăm succes întregii echipe care va munci sub bagheta Feliciei Dalu (regia și coregrafia): Ovidiu Crișan, C.D. Borcia, Victor Giurescu, Tudor Tăbăcaru, Constantin Lupescu, Dan Grigoraș, Ecaterina Hățu, Lucreția Mandric, Olimpia Mălai, Florin Mircea jr., Doru Cărănescu, Vasilica Oncioaia, Dorina Maria Haranguș, Smaranda Astanei- Bețleagă, Paul Chirilă, Gabriela Crișu, Nora Covali, Ana Maria Marinca, Cezar Antol (am citat în ordinea distribuției).

Premiera spectacolului va avea loc la mijlocul lunii februarie, apoi, după cum ne-a informat dl. Corneliu Dan Borcia, directorul teatrului, va intra în repetiții piesa lui Willy Russel "Cocoșei și găinușe" (titlu provizoriu) în regia lui Vlad Massaci și scenografia lui Viaceslav Vutcariov.

Despre Festival și celelelalte proiecte ale stagiunii vom mai vorbi și vom reveni. E de reținut că regizorul Andrei Șerban are rezervat spațiu de lucru după 1 aprilie și că există câteva titluri în discuție. Dar nu există bani, iar numai din dragoste se face cu totul altceva.

Mircea ZAHARIA

DIN NOU ŞI DE LA CAPĂT...

Acum un an şi numaidecât ilie Iliescu a câştigat alegerile şi guvernul Adrian Năstase şi noul preşedinte Ion Iliescu s-au instalat la palatul Victoria şila Cotroceni.

PSD a reuşit să aducă unele amendamente la contractul colectiv de muncă semnate de reprezentanţii vechiului guvern şi de vechiul ministru Marga înainte de alegeri. Ele urmau să fie aplicate începând cu 1 ianuarie 2001. Să vedem ce va fi?!

În primele şase luni, poate chiar până în ultimul trimestru al anului, prea multe speranţe salariale nu vor căpăta viaţă.

Structura anului şcolar, deocamdată după declaraţia noului ministru, d-na prof. univ. Ecaterina Andronescu, nu va fi modificată, nici graficele examenelor de bacalaureat şi admitere, doar cât priveşte examenul de capacitate s-au propus două sesiuni pentru a veni în sprijinul candidaţilor şi a li se mai da o şansă în plus de înscriere în învăţământul liceal.

În aceste condiţii, noutatea cea mai mare va veni din partea sindicală a învăţământului: întrebarea e ce vor aduce sindicatele în faţa noii guvernări referitor la mersul Reformei în învăţământ?

Problema fundamentală rămâne aceeaşi, a bazei didactico-materiale. În acest sens, sindicatele nu numai că vor cere respectarea Legii învăţământului (4% din PIB), dar vor acţiona pe toate căile şi prin toate mijloacele pentru respectarea programului de guvernare referitor la învăţământ care înseamnă *învăţământul prioritate naţională*: modernizarea învăţământului în privinţa bazei materiale (spaţii noi de învăţământ, reparaţii capitale în şcolile rurale, reorganizarea laboratoarelor şi loturilor experimentale), dar şi a conţinutului (programe şi manuale şcolare, reaşezarea raportului dintre disciplinele obligatorii fundamentale şi cele vocaţional - opţionale, programul de studiu şi odihnă zilnic al elevilor şi, nu în ultimul rând, conţinutul educativ al activităţilor didactice).

Dintr-un interviu pe postul de televiziune, acordat de d-na prof. univ. Ecaterina Andronescu, ministrul Educaţiei şi Cercetării, am desprins câteva direcţii esenţiale spre care vor fi canalizate acţiunile în cei patru ani de guvernare:

- reaşezarea şcolii şi a cadrelor didactice la locul pe care-l merită;
- creşterea calităţii actului didactic;
- reconsiderarea învăţământului rural;
- continuarea procesului de informatizare a învăţământului (alfabetizarea cu limbajul informaticii, mai întâi a profesorilor);
- corelarea învăţământului cu procesul de relansare a economiei;
- repunerea în valoare a Institutului de Ştiinţe ale Educaţiei;
- o exigenţă unitară cât mai crescută a CNA în învăţământul privat (nu ne putem juca de-a şcoala şi cu şcoalal);
- perfecţionarea permanentă a cadrelor, recalificarea şi reconversia profesională;
- lupta pe toate căile împotriva abandonului şcolar.

Obiectivele sunt nu numai necesare şi corecte, ele sunt vitale în momentul de faţă pentru redresarea învăţământului românesc. Sindicatele din învăţământ vor sprijini aceste obiective, dar vor lupta în acelaşi timp pentru realizarea lor în faptă, altfel încrederea acordată se va transforma în luptă deschisă.

Să avem puterea şi răbdarea încă în noi şi să sprijinim realizarea lor pentru binele şcolii româneşti.

Prof. Ştefan CORNEANU
Liceul "C. Hogaş" Piatra Neamţ

FESTIVAL 2000: IOAN STRĂTILĂ - ANDREI ŞERBAN

Mereu frumoasă!

Dermatologii ne asigură că toate tipurile de ten au de suferit din cauza frigului. De aceea, înainte de a ne gândi cum tratăm aceste probleme, trebuie să evităm, pe cât posibil, expunerile la aer şi vânt. Acestea provoacă dilatări ale vaselor de sânge şi duc la apariţia binecunoscutelor vinişoare roşii pe nas şi obraji.

Oricare ar fi tipul de piele, specialiştii recomandă hidratarea tenului dimineaţa şi seara. Pentru tenul gras se vor folosi în special geluri, iar pentru tenul normal şi uscat, creme cu proprietăţi sporite de hidratare. Pe lângă acţiunea de regenerare şi hrănire a tenului, gelurile şi cremele creează şi o peliculă de protecţie faţă de noxele acide din aerul poluat. Este contraindicată folosirea preparatelor cortizonice pentru faţă.

Produsele cosmetice se recomandă în funcţie de caracteristicile feţei fiecărei dintre noi. Pentru cea uscată - fină, subţire şi care se descuamează uşor - se pot înlocui cremele de noapte cu un unguent ce conţine pontenol, disponibil în farmacii. Dau rezultate şi cremele cu conţinut mare de ceramide. Hidratarea trebuie să vină şi din interior, de aceea trebuie să beţi apă plată, sucuri naturale sau ceaiuri de plante.

Deşi glandele sebacee au o activitate sporită în cazul tenului gras, şi acesta trebuie îngrijit pe vreme rece. Sub fondul de ten se aplică un fluid care nu conţine ulei, absoarbe surplusul de sebum şi calmează. Produsele indicate trebuie să fie mai puţin hrănitoare decât cele pentru pielea uscată.

Tenul mixt este gras în zona T - frunte, nas, bărbie - şi uscat în celelalte zone ale feţei. Pentru aceasta există produse cosmetice speciale, care hidratează părţile uscate ale feţei şi diminuează cantitatea de sebum din zona T. Prin acţiunea acestora faţa va rămâne mată şi hidratată atât cât trebuie. Există şi multe produse cosmetice concepute pentru orice tip de ten, cu lapte de nucă de cocos, de orez şi miere.

Măştile pentru faţă au o acţiune emolientă şi, după aplicarea lor, pielea rămâne netedă şi curată. La îndemâna oricui sunt tratamentele naturiste, dintre care amintim:

* o picătură de ulei de ricin are acelaşi efect ca şi balsamul de buze;
* nasul nu se va mai înroşi din cauza frigului dacă îl masaţi zilnic, spre rădăcină, sau folosiţi alternativ comprese calde şi reci;
* după demachiere, clătiţi-vă ochii cu ceai de albăstrele;
* în loc de loţiune tonică, pentru tenul uscat folosiţi suc proaspăt de castraveţi. Hidratează mai eficient decât orice produs farmaceutic;
* dimineaţa şi seara, periaţi-vă genele cu ulei de ricin, care are proprietăţi de regenerare:
* pentru hidratare, aplicaţi o mască din miere, lăsaţi-o să acţioneze câteva minute şi clătiţi-o cu apă călduţă.

Dacă totul pare dificil, Georgette te poate ajuta!

GEORGETTE

APOSTOLUL: ● **DIFUZARE** - SEDPRESS, punctele Staţia Dărmăneşti; Magazin UNIC ● **ABONAMENTE** - Casa Corpului Didactic - persoana de contact Carmen DASCĂLU

Aniversări pedagogice ianuarie

Ianuarie 2001

● În "Apostolul" nr.11, ianuarie 2000, au fost semnalate aniversările (în luna ianuarie) pedagogilor nemţeni Ion Iliescu (4/1929), Doina Daschievici (4/1943), Anton Naum (17/1829), C. Matasă (22/1878), Sidonia Hogaş (31/1882) şi comemorarea: Eugeniu Sperantia (12/1972), dr. C.I. Istrati (17/1918), Iulian Antonescu (24/1991).

● "Apostolul", ianuarie 1936, publică articolul lui C. Luchian "Ce poate realiza şcoala?", de mare actualitate.

● 1981 - acum 20 de ani - s-a editat, la Piatra Neamţ, lucrarea "Remember - sinteză artistică a Teatrului Tineretului", cu mare valoare educativă.

● 2/1936 - a fost înmormântat la Buhalniţa ilustrul învăţător de aici, G. Cădere, omagiat la mormânt de învăţătorii Leon Mrejeriu (prefect) şi Simion Purice (inspector şcolar).

● 8/1937 - Şcoala Normală de Învăţătoare din Piatra Neamţ primeşte felicitare, pentru bunele rezultate obţinute în 1936, de la C. Angelescu, ministrul Învăţământului.

● 15/2000, Casa Corpului Didactic din Piatra Neamţ a organizat un colocviu cu tema "Şcolile nemţene şi Anul Eminescu" (16.01.2000 - 15.01.2001).

● 24/1909 - Şcolile din Piatra Neamţ au contribuit esenţial la reuşita marilor festivităţi organizate de Guvernul României la Piatra Neamţ, întru omagierea Unirii Principatelor Române la 50 de ani de înfăptuire şi a Elenei Cuza, care trăia la Piatra Neamţ.

● 24/1938 - s-a inaugurat etajul al II-lea al localului Şcolii Normale de Învăţătoare din Piatra Neamţ (azi Şcoala de copii - fete).

● 26/1902 - s-a născut la Slobozia - Neamţ Ion Rotaru, absolvent al Şcolii Normale "Gh. Asachi" din Piatra Neamţ în 1921, cu media 9,85 (rar întâlnită), licenţiat în filosofie, profesor, scriitor, întemeietorul editurii "Ideea", autor de manuale şcolare, unele în colaborare cu P. Gheaţă.

● 26/2001, Casa Corpului Didactic din Piatra Neamţ organizează colocviul cu tema "Aleşi pedagogi nemţeni născuţi în 1901, sărbătoriţi la centenarul naşterii": V. Gaboreanu (21 februarie, Tazlău), George Sofronie (23 aprilie, Timişeşti), Eugenia Soru (17 mai, Piatra Neamţ), Victor Ţăranu (remarcabil profesor de lb. română la Piatra Neamţ, publicist şi scriitor), D.A. Cornelson (25 octombrie, Tg. Neamţ).

Profesor, Traian CICOARE

CLARA FLORES ŞI NORA COVALI ÎN "BEATLES... ŞI TOATĂ LUMEA ERA A MEA"

CIRCULAŢIA RUTIERĂ

AMENZI PENTRU PROFESORI

Statistica neagră a Poliţiei rutiere Neamţ relevă că în cele 109 accidente rutiere petrecute anul trecut, în care au fost implicaţi copii sub 14 ani, 11 au murit, 12 au fost răniţi grav, iar 90 au suferit leziuni uşoare. Faptul că în 76 de cazuri vinovăţia a aparţinut victimelor demonstrează că educaţia rutieră lasă mult de dorit. Accidentele se concentrează, atît ca număr, cît şi ca urmări, în mediul rural, în comunele situate în proximitatea drumurilor naţionale cu trafic intens, iar principalele cauze ale producerii lor sînt traversările neregulamentare şi nesupravegherea. Deşi poliţiştii au prezentat, în unităţile de învăţămînt, situaţia accidentelor în rîndul copiilor şi au organizat şi alte activităţi preventive, efectul nu a fost cel aşteptat. Tocmai de aceea, în acest an, pe lîngă un plan strict de măsuri, lucrătorii Serviciului de Poliţie Rutieră intenţionează să fie fermi şi să amendeze profesorii care nu-şi fac datoria.

"Împreună cu inspectorii şcolari, vom controla modul în care se desfăşoară educaţia rutieră în unităţile de învăţămînt, cu predilecţie în cele situate pe DN15 şi DN2-E85", ne-a declarat colonelul Constantin Moisii, şeful SPR Neamţ. "Vom participa, de asemenea la şedinţele cu părinţii pentru a le prezenta cazuri semnificative şi, la sfîrşitul fiecărei luni, vom informa, în scris, Inspectoratul Şcolar, despre situaţia operativă a accidentelor în care au fost implicaţi copii. În cazul fiecărui accident produs din vina elevilor, vom înainta raportul de analiză şi măsurile de prevenire ce vor fi luate împreună cu Inspectoratul Şcolar, Direcţiei Poliţiei Rutiere".

O altă intenţie a SPR Neamţ este înfiinţarea patrulelor şcolare care să dirijeze circulaţia în preajma unităţilor de învăţămînt, la orele de începere şi la sfîrşitul cursurilor. Copiii vor fi selecţionaţi în urma unui concurs şi vor fi echipaţi cu veste reflectorizante şi bastoane.

Colonelul Moisii a mai precizat că puterea exemplului are un rol important în formarea oricărui copil. Atunci cînd părinţii sau chiar profesorii traversează alurea tîrînd copii de mînă, e inutil să-i atenţioneze că nu e bine să procedeze aşa cînd sînt singuri. Sigur, vor încerca. Şi unii plătesc cu viaţa.

Cristina BRĂDESCU

■ APOSTOLUL - *revistă a cadrelor didactice din judeţul Neamţ, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învăţământ Neamţ, Casei Corpului Didactic şi Asociaţiei Învăţătorilor din judeţul Neamţ (martie 1999).*
■ FONDATORI: *C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)*
■ CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE: *Florin FLORESCU, director; Constantin TOMŞA - director executiv; membri: Dumitriţa RĂDUCU, Gheorghe AMAICEI* ■ *Fotografii de Cornel MIFTODE*
■ Redactor şef: *Mircea ZAHARIA;* redactor şef adj.: *Ştefan CORNEANU* ■ *Tiparul SC 5 AT SRL P. Neamţ*

Casa Corpului Didactic, editura ALFA ISSN-1582-3121, str. Petru Rareş nr. 24, tel: 223885; fax: 225332, Piatra Neamţ.

Preţul: 4000 lei